

Základní škola Příbyslav

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

ZÁKLADNÍ ŠKOLY PŘIBYSLAV

Obsah

1	IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE.....	4
2	CHARAKTERISTIKA ŠKOLY.....	5
2.1	Úplnost a velikost školy	5
2.2	Charakteristika pedagogického sboru.....	6
2.3	Dlouhodobé projekty.....	7
3	CHARAKTERISTIKA ŠVP	8
3.1	Zaměření školy	8
3.2	Výchovné a vzdělávací strategie.....	12
3.3	Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.....	12
3.4	Vzdělávání žáků mimořádně nadaných.....	15
4	UČEBNÍ PLÁNY	16
4.1	Učební plány 1. stupně	16
4.2	Učební plán pro I. i II. stupeň (nepovinné předměty)	16
4.3	Učební plány 2. stupně.....	17
5	CHARAKTERISTIKY PŘEDMĚTŮ.....	Chyba! Zázlka není definována.
5.1	I. stupeň	18
5.1.1	Český jazyk.....	18
5.1.2	Anglický jazyk.....	19
5.1.3	Matematika	21
5.1.4	Člověk a jeho svět	23
5.1.5	Informatika.....	26
5.1.6	Hudební výchova.....	28
5.1.7	Výtvarná výchova.....	30
5.1.8	Tělesná výchova.....	31
5.1.9	Pracovní činnosti.....	33
5.2	II. stupeň.....	36
5.2.1	Český jazyk.....	36

5.2.2	Anglický jazyk.....	37
5.2.3	Další cizí jazyk.....	40
5.2.4	Matematika.....	41
5.2.5	Informatika.....	44
5.2.6	Dějepis.....	46
5.2.7	Výchova k občanství.....	47
5.2.8	Fyzika.....	48
5.2.9	Chemie.....	51
5.2.10	Přírodopis.....	53
5.2.11	Zeměpis.....	55
5.2.12	Výchova ke zdraví.....	56
5.2.13	Hudební výchova.....	57
5.2.14	Výtvarná výchova.....	59
5.2.15	Tělesná výchova.....	61
5.2.16	Pracovní činnosti.....	62
6	HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ.....	66

1 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Školní vzdělávací program Základní školy Příbyslav

Základní škola Příbyslav

Česká 31, Příbyslav, 58222

IČ: 70944938, IZO: 102006521, RED-IZO: 600086747

Tel: 569484802, email: sekretariat@zspribyslav.cz, web: www.zspribyslav.cz

Č. j.: ZSP 332/2022

Ředitelka školy: Mgr. Jaroslava Janů

Koordinátor ŠVP: Bc. Tereza Siberová

Zřizovatel školy: Město Příbyslav, Bechyňovo náměstí 1, Příbyslav, 58222

Platnost dokumentu: **od 1. 9. 2022**

Pedagogickou radou projednáno dne: **25. 8. 2022**

Školskou radou projednáno dne: **21. 9. 2022**

podpis ŘŠ

Školní vzdělávací program pro základní vzdělávání (ŠVP ZV) Základní školy Příbyslav je školský dokument zpracovaný v souladu s aktuálním Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání (RVP ZV).

2 CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

2.1 Úplnost a velikost školy

Základní škola Příbyslav je **plně organizovanou základní školou**, poskytuje vzdělání od 1. do 9. ročníku. S počtem vyšším než 500 žáků se řadí mezi velmi velké základní školy a sídlí v nově zrekonstruované historické budově a nově postavených pavilonech v centru města.

Školu navštěvují žáci z Příbyslavi a z okolních vesnic, spádové oblasti.

Součástí školy je jedna **třída podle § 16 odst. 9 školského zákona pro žáky se středně těžkým a těžkým mentálním postižením a autismem**.

Škola je vybavena odbornými učebnami – jazykové učebny, učebny výpočetní techniky, hudební a výtvarný ateliér, učebna přírodopisu, polytechnická učebna, cvičná kuchyňka - tělocvičnou a divadelním sálem. Ke sportovním aktivitám a výuce TV škola využívá sportovní halu, atletický ovál a koupaliště.

K venkovnímu učení škola využívá dvě **venkovní učebny a školní zahradu**.

Školní areál je plně bezbariérový.

Výuka probíhá v kmenových třídách.

Technické a provozní vybavení pro vyučování je na nadstandardní úrovni.

K zajištění a realizaci výchovně vzdělávací koncepce školy je zřízeno **Školní poradenské pracoviště** (dále jen ŠPP). Činnost ŠPP je zakotvena ve vyhlášce č. [72/2005 Sb.](#), o poskytování poradenských služeb ve školách a školských poradenských zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

V základní variantě zabezpečuje činnost ŠPP výchovný poradce, speciální pedagožky a školní metodik prevence, s nimiž úzce spolupracují třídní učitelé.

Hlavními tématy, kterým se školní poradenské pracoviště věnuje, jsou: péče o žáky se speciálními vzdělávacími potřebami, poskytování poradenských služeb pro žáky, jejich rodiče a pedagogy, prevence školní neúspěšnosti a sociálně-patologických jevů, osvětová činnost, kariérové poradenství a řešení výchovných problémů.

Školní poradenské pracoviště na naší škole plní následující cíle:

- Pracuje se všemi subjekty školy a vytváří tak širokou základnu primární prevence školní neúspěšnosti, podpory pro žáky ze sociálně znevýhodněného prostředí a žáky z jiného kulturního prostředí, a podpory pro všechny žáky, u kterých byly definovány překážky ve vzdělávání. Podílí se na primární prevenci sociálně patologických jevů.
- Stanovuje zodpovědnost za zpracovávání podpůrných opatření pro žáky, kteří tuto úpravu pro své vzdělávání nezbytně potřebují. Definuje pravidla pro vytváření Plánu pedagogické podpory pro žáky s potřebou úprav v jejich vzdělávání. Podpůrnými opatřeními se myslí úpravy v organizaci práce se žákem, v metodách výuky, ve způsobech hodnocení žáka apod.
- Zajišťuje kariérové poradenství integrující vzdělávací, informační a poradenskou podporu pro volbu povolání a pozdější profesní uplatnění. Spolupracuje s externími odborníky pro maximální zkvalitnění vzdělávacího procesu žáků se specifickými vzdělávacími potřebami a žáků nadaných a integruje doporučení těchto pracovišť do jednotné formy práce s dítětem.
- Zodpovídá za postupy práce a personální zodpovědnost při řešení možných krizových situací ve školním prostředí.
- Poskytuje konzultace pracovníkům školy, rodičům i žákům. V případě potřeby předává kontakty na další odborníky, kteří mohou danou situaci pomoci vyřešit. Napomáhá zlepšit komunikaci školy a rodičů.
- Vede příslušnou dokumentaci a pracuje s citlivými daty dle zákona 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů.

2.2 Charakteristika pedagogického sboru

Pedagogický sbor je plně kvalifikovaný. Škola je budována jako učící se organizace, kde se naplno rozvíjí nejen žáci, ale také učitelé. Pedagogové tvoří učící se skupiny v různých oblastech (čtenářská gramotnost, formativní hodnocení, digitální gramotnost apod.) a poskytují metodickou podporu kolegům. Ve škole jsou využívány rozmanité formy kolegiální podpory – vzájemné pozorování v hodinách, tandemová výuka, síťování, mentoring. Začínajícím učitelům je poskytnuta systematická podpora.

Ve škole je podporováno společné učení pedagogů, další vzdělávání a profesní rozvoj. Každý učitel si vede profesní portfolio a vytváří svůj plán pedagogického rozvoje v souladu s vizí školy.

Na škole působí koordinátorka EVVO, koordinátor ICT, výchovná poradkyně, školní metodik prevence, koordinátorka ŠVP, speciální pedagogové, asistenti pedagoga. Učitelé pracují v metodických skupinách dle vzdělávacích oblastí.

Ve škole je podporováno klima spolupráce, profesionality a respektující komunikace.

2.3 Dlouhodobé projekty

Základní škola Příbyslav je jednou z 11 škol na Vysočině připojených k projektu POMÁHÁME ŠKOLÁM K ÚSPĚCHU.

Projekt je zaměřen na **společné profesní učení učitelů**, které je propojeno s učením žáků. Podporuje lídry škol při vytváření kultury příznivé pro učení dětí i dospělých a buduje učící se komunitu spojenou s vizí a praxí projektu. **Obsahově se zaměřuje na čtenářství, pisatelství, kritickou gramotnost a na sebeřízení při učení.**

V projektu naplňujeme vizi školy, kde: **"Každý žák se učí naplno a s radostí a své učení si řídí."**
Tedy škola, kde:

- každý žák s potěšením i kriticky užívá texty různého druhu;
- panuje kultura příznivá pro učení každého, dětí i dospělých.

Projekt Pomáháme školám k úspěchu iniciovala a dlouhodobě podporuje Nadace The Kellner Foundation <https://www.kellnerfoundation.cz>

Další projekty, ve kterých je škola aktuálně zapojena jsou prezentovány na webových stránkách: <https://www.zspribyslav.cz/projekty>

3 CHARAKTERISTIKA ŠVP

3.1 Zaměření školy

Vize školy:

Každý žák se učí naplno a s radostí, své učení si řídí a přebírá za něj odpovědnost.

Učitel je odborník na strategie učení, který žáka v tomto procesu provází, vytváří podmínky a pomáhá mu dosáhnout úspěchu.

V naší škole usilujeme o to, aby se každý žák učil naplno a s radostí. Chceme vytvářet takové podmínky učení, ve kterých bude každému žákovi umožněno dosáhnout svého osobního maxima.

Věříme, že je důležité, aby se žáci na svém procesu učení co nejvíce podíleli. Vedeme je k tomu, aby byli schopni svůj proces učení řídit, vyhodnocovat a plánovat. Hledáme takové strategie, které budou podněcovat přirozenou touhu dítěte učit se a motivovat k dalšímu studiu a celoživotnímu učení.

Vedle oborových znalostí, dovedností a postojů klademe důraz také na obecné kompetence, které jsou klíčové pro úspěšný a naplněný život – kompetence k učení, kompetence komunikativní, kompetence k řešení problémů, kompetence sociální a personální, kompetence občanské a pracovní.

Zásadní je pro nás také osobnostní rozvoj žáků i pedagogů, vytváření dobrých vztahů a budování dobrého klimatu školy. Jsme přesvědčeni, že to, jak se dítě ve škole cítí, zásadně ovlivňuje jeho učení.

Chceme, aby naše škola byla moderní učící se organizací, kde se rozvíjí žáci i učitelé a která umí reagovat na rychle se měnící společnost tak, aby naši žáci byli připraveni na budoucnost.

Strategie a aktivity, kterými naplnění naší vize realizujeme

- Formativní hodnocení jako nástroj k lepšímu učení
- Rozvoj čtenářské gramotnosti a kritického myšlení
- Projektově a badatelsky orientovaná výuka

Formativní hodnocení jako nástroj k lepšímu učení

V naší škole v posledních letech systematicky zavádíme principy hodnocení ve formativní funkci. Nejedná se jen o hodnocení jako takové, ale jde o celkový způsob vedení výuky. V této oblasti se všichni naši pedagogové neustále vzdělávají a rozvíjí.

Formativní hodnocení je takové hodnocení, které probíhá během učení a přináší žákům užitečnou informaci v průběhu vzdělávacího procesu. Důležité je, aby do hodnocení byli zapojeni i žáci samotní. Stejně tak pomáhá v práci učitelům. Učitel jeho prostřednictvím zjišťuje, co se žák opravdu naučil a podle toho se rozhoduje o dalším postupu.

Co znamená formativní hodnocení v praxi? Učitel by si měl všímat pěti oblastí, které mohou zlepšit kvalitu učení. Musí se postarat, aby žáci znali a přijali cíl hodiny, aby o něm přemýšleli a rozuměli mu. Dále musí zařídit, aby rozeznali kvalitu, aby věděli, jak poznají, zda dosáhli či nedosáhli cíle. Vyučování musí být postavené tak, aby učitel měl během hodiny představu o tom, kde se které dítě v procesu porozumění nachází (kartičky, semafor atp.). Hodina má obsahovat příležitost pro vzájemné hodnocení mezi žáky a konečně prostor pro sebehodnocení. Celý proces učitel společně s žákem neustále sleduje a vyhodnocuje, žák je schopen mapovat svůj individuální pokrok a dále si plánovat své učení.

V učení pak nejde o „sbírání známek a průměrů“, ale o proces, ve kterém hodnocení hraje podpůrnou roli jako ukazatel na cestě. Není to konečná hodnota (sumativní hodnocení), ale informace o tom, kde se na cestě učení nacházím a jak bych měl plánovat další kroky. Sumativně je pak žák hodnocen na vysvědčení kombinací slovního hodnocení a známky.

Všichni žáci naší školy dostávají pravidelnou zpětnou vazbu. Na vysvědčení jsou hodnoceni kombinací známky a slovního hodnocení.

Více o formativním hodnocení

www.formativne.cz

<https://www.edukacnilaborator.cz/formativnihodnoceni>

<https://www.eduin.cz/clanky/formativni-hodnoceni-je-skvely-nastroj-pro-lepsi-uceni/>

Rozvoj čtenářské gramotnosti a kritického myšlení

Od první třídy jsou žáci prostřednictvím pravidelných dílen čtení vedeni k systematickému rozvoji čtenářství. Učitelé v nich s dětmi mapují a rozvíjí úrovně čtenářství, posilují čtenářské strategie a budují čtenářskou komunitu dle čtenářského kontinua.

Napříč obory učitelé využívají metody RWCT k rozvoji čtenářských dovedností a kritického myšlení. Pravidelně jsou zařazovány aktivity, ve kterých žák buduje svoji schopnost orientovat se v informacích a kriticky interpretovat texty případně jiná sdělení. Práci s textem jako zdrojem informací ve fázi uvědomění zařazují učitelé pravidelně napříč předměty, tedy například i v přírodovědných oborech.

Škola je zapojena do projektu Pomáháme školám k úspěchu – rozvoj čtenářské gramotnosti, v rámci kterého funguje ve škole skupiny pedagogů, která poskytuje učitelům metodickou podporu a zajišťuje pro ně další vzdělávání v oblasti rozvoje čtenářské gramotnosti dětí.

Třífázový model učení

V rámci naplňování výše uvedených principů, plánují naši učitelé hodiny v tzv. třífázovém modelu učení (E-U-R)

Vyučovací hodiny, ve kterých se uplatňují výukové metody kritického myšlení, respektují přirozené pochody, které probíhají v mozku učícího se člověka. Jedná se o tzv. třífázový model učení, jenž prostupuje celým programem Čtením a psaním ke kritickému myšlení, je efektivní, neboť sleduje potřeby učícího se jedince, dává mu dost intelektuálních i emocionálních stimulů. Pomocí výukových metod kritického myšlení, kterými realizujeme jednotlivé fáze, získávají žáci klíčové kompetence, ale kromě toho si osvojí nové informace, které vidí i se všemi souvislostmi (Košťálová, 2002).

Díky třífázovému modelu učení si žáci zapamatují učivo na delší dobu, jsou aktivnější ve vyučovacím procesu a více motivováni k učení, projevují vyšší míru tvořivosti a jejich schopnost tvořivé práce a tvořivého myšlení je rozvíjena, jsou rozvíjeny také komunikační dovednosti žáků, podporuje se u nich schopnost týmové práce a kooperace, žáci si osvojují dovednost pracovat s informacemi, samostatně vyhledávat důležitá fakta (Petrasová, 2002).

Více o RWCT a E-U-R

<https://kritickemysleni.cz/nase-kurzy/>

<https://clanky.rvp.cz/clanek/o/z/16247/VYUKOVE-METODY-V-PEDAGOGICE-TRIFAZOVY-MODEL-UCENI.html>

Projektově a badatelsky orientovaná výuka

V rámci projektových a badatelských aktivit je u žáků rozvíjena schopnost aplikovat dílčí znalosti, dovednosti a kompetence při plánování a realizaci nějakého komplexního úkolu.

Projektová výuka umožňuje žákům propojovat poznatky z různých oblastí s tím, s čím se setkávají v každodenním životě.

Badatelsky orientovaná výuka pak využívá přirozené zvědavosti dětí. Žáci kladou otázky, formulují hypotézy, plánují postup jejich ověření, provádějí pokusy, vyhledávají a třídí informace, vyhodnocují výsledky a formulují závěry, které nakonec prezentují před ostatními.

Naši žáci v rámci různých předmětů pracují na drobnějších i větších projektech, badatelský princip výuky se pak uplatňuje především v přírodovědných oborech, ale také například ve společenskovědních.

Jako škola jsme byli zapojeni například v projektu Laborky s přírodovědným gymnáziem ve Slaném, díky kterému jsme získali materiální i metodické vybavení pro zavádění badatelsky orientované výuky.

Více o BOV:

<https://clanky.rvp.cz/clanek/c/Z/20573/BADATELSKY-ORIENTOVARNE-VYUCOVANI-S-PROJEKTEM-BADATELECZ.html>

Další nástroje, aktivity a strategie, které využíváme:

- přírodní učebny, výuka venku
- škola bez zvonění
- důraz na výuku anglického jazyka (jazykové projekty, jazykové kurzy, malé skupiny, dělení žáků dle úrovně)
- dobře vybavená školní knihovna, která je žákům po celý den k dispozici
- široká nabídka volnočasových aktivit žáků
- zavádění programu Začít spolu
- využití Feuersteinovy metody instrumentálního obohacování nejen pro práci s žáky s SPU
- školní poradenské pracoviště (výchovný poradce, školní metodik prevence, speciální pedagogové)
- kariérové vzdělávání (ve škole aktivně pracují dva kariéroví poradci a škola má zpracovaný vzdělávací obsah pro průřezové téma kariérové poradenství již od prvního stupně)

- rozvoj digitální gramotnosti (zaměření na programování a robotiku jak v hodinách informatiky, tak i v rámci volnočasových aktivit, nadstandardní vybavení v oblasti digitálních technologií)
- environmentální a globální výchova
- školní parlament – žákovská samospráva

3.2 Výchovné a vzdělávací strategie

Výchovné a vzdělávací strategie školy jsou voleny tak, aby naplňovaly konstruktivistický přístup ve vzdělávání, posilovaly odpovědnost žáků za vlastní učení, samostatnost, smysluplnost a motivovaly k celoživotnímu učení.

Základní strategií celého pedagogického sboru je hodnocení ve formativní funkci. Učitelé společně se žáky plánují a vyhodnocují výuku a vedou žáky k odpovědnosti za vlastní učení, sledují učební pokrok. Učitelé se vždy snaží provázat vzdělávací obsah s praktickým životem žáků, vedou žáky k rozvoji dovedností na co nejvyšší úrovni Bloomovy taxonomie. Vedou žáky k sebehodnocení.

Učitelé zařazují projektové vyučování, výuku venku, vedou žáky ke vzájemnému učení, zařazují badatelské jednotky, vedou žáky k dodržování pravidel i osobnostnímu rozvoji.

Konkrétněji jsou výchovné a vzdělávací strategie uvedeny v charakteristikách jednotlivých předmětů.

3.3 Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Při vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, kteří potřebují k naplnění svých vzdělávacích možností nebo k uplatnění a užívání svých práv na rovnoprávném základě s ostatními, jsou realizována podpůrná opatření v souladu s § 16 školského zákona. Podpůrná opatření jsou členěna do 5 stupňů. Stupeň podpůrného opatření je stanoven Školským poradenským zařízením (ŠPZ).

Systém podpory žáků

Podpůrná opatření jsou stanovena do 5 stupňů.

Podpůrná opatření prvního stupně uplatňuje škola na základě doporučení ŠPZ, ale i bez doporučení ŠPZ u žáků, kteří takovouto podporu potřebují a lze při jejich vzdělávání očekávat další spolupráci s ŠPZ. První stupeň podpůrných opatření je realizován na základě Plánu pedagogické podpory (PLPP). Podpůrná opatření druhého až pátého stupně jsou realizována na základě

doporučení ŠPZ, které stanovuje, zda bude žák vzděláván dle Individuálního vzdělávacího plánu (IVP), či nikoli.

PLPP a IVP zpracovává škola, při jeho tvorbě využívá všech o žákovi dostupných informací, spolupracuje s ŠPZ (PPP, SPC), Školním poradenským pracovištěm (ŠPP- výchovný poradce, speciální pedagog, metodik prevence), zákonným zástupcem a žákem. Obsah plánů je dobře znám všem vyučujícím. PLPP a IVP je živý dokument, který lze dle potřeb žáka během školního roku upravovat. Na základě doporučení ŠPZ, za podmínek stanovených školským zákonem a vyhláškou č.27/2016 Sb., lze v rámci podpůrného opatření IVP upravit očekávané výstupy stanovené ŠVP, upravit vzdělávací obsah, výběr učiva, nahradit části nebo celý vzdělávací obsah vzdělávacích oborů, změnit minimální časové dotace vzdělávacích oborů. Podpůrná opatření jsou v souladu s individuálními vzdělávacími požadavky, odlišnostmi žáka a jeho skutečnými možnostmi, směřují k dosažení jeho osobního maxima. Vyhodnocení IVP probíhá průběžně, žáci jsou hodnoceni formativně, na konci školního roku je vzdělávání a dosažení cílů stanovených v IVP vyhodnoceno písemně a je součástí dokumentace žáka.

Plán pedagogické podpory (PLPP) - sestavuje třídní učitel nebo učitelé konkrétního vyučovacího předmětu ve spolupráci se ŠPP. PLPP nemusí mít písemnou podobu. Před jeho zpracováním jsou ve spolupráci s vyučujícími definovány podrobnosti jako např. metody práce s žákem, způsobů kontroly osvojení znalostí a dovedností. Třídní učitel a výchovný poradce stanovují organizační rámec přípravy PLPP a schůzek s rodiči, pedagogy, vedením školy i žákem samotným.

V oblasti metod výuky:

- respektujeme odlišné styly učení jednotlivých žáků
- zařazujeme metody a formy práce, které umožní častější kontrolu a poskytování zpětné vazby žákovi
- klademe důraz na logickou provázanost a smysluplnost vzdělávacího obsahu
- respektujeme pracovní tempo žáků a poskytujeme dostatečný čas k zvládnutí úkolů
- žáky hodnotíme formativně
 - o V oblasti organizace výuky:
- střídáme formy a činnosti během výuky
- v případě potřeby vkládáme do vyučovací hodiny krátké přestávky

Individuální vzdělávací plán (IVP) - žáka sestavuje třídní učitel ve spolupráci s výchovným poradcem, učiteli konkrétních vyučovacích předmětů, speciálním pedagogem, ŠPZ. IVP má písemnou podobu a je zpracován v souladu s příslušnými legislativními ustanoveními. Individuální vzdělávací plán se zpracovává na základě doporučení školského poradenského zařízení a žádosti zletilého žáka

nebo zákonného zástupce žáka. Práce na sestavení IVP jsou zahájeny okamžitě po obdržení doporučení školského poradenského zařízení. IVP je sestaven nejpozději do jednoho měsíce od obdržení doporučení školského poradenského zařízení. Před jeho zpracováním probíhají rozhovory s jednotlivými vyučujícími, zákonnými zástupci, případně žákem. Cílem je stanovit organizační formy práce, metody práce s žákem, způsoby kontroly osvojení znalostí a dovedností, formativní hodnocení. Výchovní poradce stanoví termín přípravy IVP a koordinuje společné schůzky s rodiči, pedagogy, vedením školy i žákem samotným.

Na základě doporučení ŠPZ, je žákům s přiznanými podpůrnými opatřeními v souladu s individualizací a diferenciací vzdělání, na II. stupni ZŠ poskytnuta pedagogická intervence, na obou stupních ZŠ speciálně pedagogická intervence. Speciálně pedagogická intervence je dle doporučení ŠPZ a ve stanoveném počtu vyučovacích hodin poskytována z disponibilní časové dotace.

Při vzdělávání žáků s lehkým mentálním postižením jsou zohledňována jejich specifika a z toho plynoucí problémy v učení – čtení, psaní, počítání. Tito žáci nepřesně vnímají čas, obtížně rozlišují podstatné od podružného, vážne schopnost pracovat s abstrakcí, schopnost učit se na základě zkušenosti a pracovat se změnou, mají problémy s technikou učení a s porozuměním významu slov, krátkodobou pamětí neumožňující dobré fungování pracovní paměti, malou představivost a nedostatečnou jazykovou způsobilost, dále nižší schopnost číst a pamatovat si čtené, řešit problémy a vnímat souvislosti. Takto postiženým žákům integrovaným v běžných je poskytována v rámci podpůrných opatření speciálně pedagogická péče, speciálně pedagogická intervence, případně podpora sdíleného asistenta pedagoga. Pedagogickým pracovníkům je poskytována metodická podpora. Dle aktuálních personálních a organizačních možností školy, v souladu s individuálními a speciálními vzdělávacími potřebami žáka, je možné dělení nebo spojování hodin a odlišná délka vyučovacích hodin.

Ve škole je zřízena Speciální třída dle § 16 odst. 9, kde vyučují speciální pedagogové za podpory asistentů pedagoga. Žáci jsou vzděláváni dle ŠVP (viz další odstavec), nebo na základě doporučení ŠPZ dle IVP.

Na stránkách školy je zveřejněn ŠVP s doporučenými minimálními očekávanými výstupy, určený pro žáky s lehkým mentálním postižením; ŠVP pro žáky s upraveným vzdělávacím programem, určený pro žáky se středně těžkým a těžkým mentálním postižením, kombinovaným postižením a autismem.

3.4 Vzdělávání žáků mimořádně nadaných

Školní vzdělávací program je nastaven tak, aby umožňoval osobnostní rozvoj každého žáka ve prospěch jeho osobnostního maxima, a aby rozvíjel jeho talent, nadání a zájmy. Tito žáci vyžadují od učitelů náročnější přípravu nejen na vyučování, ale i mimo ni.

Učitelé volí takové učební strategie, které umožňují individuální rozvoj a přístup žáka – např. diferencované zadávání úkolů ve školní práci, individuální zadávání složitějších úkolů, učení navzájem, vhodně zvolené role ve skupinové práci ...

Formativní princip, který je jednou ze stěžejních strategií školy, umožňuje žákům mapovat svůj učební pokrok a stanovovat si cíle i nad rámec povinných výstupů, komplexně rozvíjet kompetence a gramotnosti. Pokud žák dosáhne stanovených cílů dříve než ostatní žáci a podá o tom důkaz, je mu umožněno pracovat na individuálních projektech, rozvíjet čtenářství, případně se věnovat spolužákům v rámci vzájemného učení a tím dosahovat vyšší hladiny Bloomovy taxonomie výukových cílů.

Každý žák má možnost se přihlásit do školních kol soutěží a v případě svého úspěchu reprezentovat školu ve vyšších kolech soutěží.

Nadání žáků rozvíjíme také skrze bohatou nabídku volnočasových aktivit – kroužků, a to jak v oblasti umělecké či sportovní, tak i v oblasti osobnostního rozvoje či vzdělávání v různých oblastech (ICT, badatelství, přírodní vědy, tvůrčí psaní, mediální výchova apod.)

4 UČEBNÍ PLÁNY

4.1 Učební plány 1. stupně

Učební plán pro I. stupeň							
Vzdělávací oblast	Vzdělávací obor (vyučovací předmět)	Ročník					Celkem
		1.	2.	3.	4.	5.	
		Počet hodin					
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk	9	10	10	7	7	43
	Anglický jazyk	0	0	3	3	3	9
Matematika a její aplikace	Matematika	4	5	5	5	5	24
Informatika	Informatika	0	0	0	1	1	2
Člověk a jeho svět	Prvouka	2	2	2	0	0	6
	Člověk a jeho svět	0	0	0	3	4	7
Umění a kultura	Hudební výchova	1	1	1	1	1	5
	Výtvarná výchova	1	1	1	2	2	7
Člověk a jeho zdraví	Tělesná výchova	2	2	2	2	2	10
Člověk a svět práce	Pracovní činnosti	1	1	1	1	1	5
Celkem		20	22	25	25	26	118

4.2 Učební plán pro I. i II. stupeň (nepovinné předměty)

Učební plán pro I. i II. stupeň - NEPOVINNÉ PŘEDMĚTY	
Náboženství I. a II. stupeň	1x hodina týdně v každém ročníku

4.3 Učební plány 2. stupně

Učební plán pro II. stupeň						
Vzdělávací oblast	Vzdělávací obor (vyučovací předmět)	Ročník				Celkem
		6.	7.	8.	9.	
		Počet hodin				
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk	5	5	5	4	19
	Anglický jazyk	3	3	3	3	12
	Další cizí jazyk	0	0	3	3	6
Matematika a její aplikace	Matematika	5	5	5	4	19
Informatika	Informatika	1	1	1	1	4
Člověk a společnost	Dějepis	2	2	2	2	8
	Výchova k občanství	1	1	0	1	3
Člověk a příroda	Fyzika	2	2	2	2	8
	Chemie	0	0	2	2	4
	Přírodopis	2	2	2	2	8
	Zeměpis	2	2	2	2	8
Umění a kultura	Hudební výchova	1	1	0	1	3
	Výtvarná výchova	2	2	1	1	6
Člověk a jeho zdraví	Výchova ke zdraví	1	1	0	0	2
	Tělesná výchova	2	2	2	2	8
Člověk a svět práce	Pracovní činnosti	1	1	1	1	4
Celkem		30	30	31	31	122

5 CHARAKTERISTIKY PŘEDMĚTŮ

5.1 I. stupeň

5.1.1 Český jazyk

Charakteristika vyučovacího předmětu

V předmětu český jazyk, žáci získávají kvalitní jazykové vzdělání. To je důležité i v ostatních oblastech vzdělávání. Prostřednictvím českého jazyka se žáci učí poznat a pochopit kulturní a společenský vývoj lidské společnosti.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Český jazyk má komplexní charakter, je rozdělen do tří složek: Komunikační a slohové výchovy, Jazykové výchovy a Literární výchovy. Ve výuce se však obsah jednotlivých složek vzájemně prolíná. V Komunikační a slohové výchově se žáci učí vnímat a chápat různá jazyková sdělení, číst s porozuměním, kultivovaně psát, mluvit a rozhodovat se na základě přečteného nebo slyšeného textu. V Jazykové výchově žáci získávají vědomosti a dovednosti potřebné k osvojování spisovné podoby českého jazyka, jsou vedeni k přesnému a logickému myšlení, které je základním předpokladem jasného přehledného a srozumitelného vyjadřování. Český jazyk se tak od počátku vzdělávání stává nejen nástrojem získávání většiny informací, ale i předmětem poznávání, rozvíjí čtenářskou gramotnost a kritické myšlení. V Literární výchově žáci poznávají prostřednictvím četby základní literární druhy, učí se vnímat jejich specifické znaky, postihovat umělecké záměry autora a formulovat vlastní názory o přečteném díle. Získávají čtenářské návyky, dospějí k poznatkům a prožitkům, které mohou pozitivně ovlivnit jejich postoje, obohatit jejich duchovní život a rozvíjet estetické cítění. Výuka probíhá většinou ve třídě, v počítačové učebně, některé hodiny probíhají ve školní knihovně, kde se žáci učí pracovat s dostupnou literaturou, vyhledávat si informace a používat je. Součástí výuky je i spolupráce s veřejnou knihovnou, návštěva divadelního představení, literárních besed a dalších kulturních akcí. Vyučovací předmět Český jazyk má časovou dotaci v 1. ročníku 9 hodin týdně, ve 2. – 3. ročníku 10 hodin týdně a ve 4. – 5. ročníku 7 hodin týdně. V předmětu jsou realizována průřezová témata: Osobnostní a sociální výchova, Multikulturní výchova a Mediální výchova.

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení

- na začátku jednotky stanoví cíl, na konci společně se žáky zhodnotí jeho dosažení/ závěrečná reflexe.....reflektivní karty, klíčová slova hodiny.../

- využívá sebekontrolu a sebehodnocení žáků, vrstevnické hodnocení
- zadává žákům samostatnou práci vyžadující aplikaci teoretických poznatků
- umožňuje žákům ve vhodných případech realizovat vlastní nápady a náměty

Kompetence k řešení problémů

- nabízí žákům k řešení úkoly, které vyžadují propojení znalostí z více vyučovacích předmětů

Kompetence komunikativní

- klade důraz na týmovou práci a kooperativní vyučování
- -nabízí žákům možnost samostatné ústní a písemné prezentace / samostatné práce, projekty, referáty, komunitní kruh/
- -vyžaduje od žáků využívání informačních technologií pro získávání informací i tvorbu výstupů / prezentace, webové stránky/
- -uplatňuje ve výuce Brainstorming, Myšlenkovou mapu, Skládankové učení a další

Kompetence sociální a personální

- vyžaduje dodržování společně dohodnutých pravidel
- -zařazuje do výuky práce v týmu, zdůrazňuje pravidla kvalitní spolupráce a vzájemné pomoci

Kompetence občanské

- -určuje pravidla a dohlíží na jejich dodržování
- -umožňuje žákům prezentaci vlastních názorů

Kompetence pracovní

- -vyžaduje od žáků zhodnocení vlastní práce i práce spolužáků /zpětná vazba, ocenění, doporučení/

5.1.2 Anglický jazyk

Charakteristika vyučovacého předmětu

Základem výuky anglického jazyka na 1. stupni je rozvoj konverzace, poslechu, čtení a psaní. Důraz je kladen na komunikační schopnosti žáků. Výuka je vedena tak, aby žáci byli schopni se dorozumět v běžných situacích, hovořit o jednoduchých tématech, rozumět čtenému textu a poslechovým cvičením. Součástí výuky je také poznávání reálií anglicky mluvených zemí. Cílem předmětu je poskytnout žákům základ slovní zásoby a jednoduchých frází, na jednoduchých textech

budovat čtenářské dovednosti a na nich pak schopnost psát. Cílem je také motivovat žáky ke studiu anglického jazyka a vytvářet pozitivní vztah k jazykovému vzdělávání. U žáků se SPU je kladen důraz na základní gramatické jevy a schopnost porozumět se v běžných životních situacích.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Obsahem předmětu je naplňování očekávaných výstupů vzdělávacího oboru anglický jazyk stanovených Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání. Výuka anglického jazyka se na 1. stupni do rozvrhu zařazuje od 3. ročníku s časovou dotací 3 vyučovací hodiny týdně. Výuka probíhá v nedělených kmenových třídách. Ve výuce jsou využívány učebnice, pracovní sešity, vybrané texty, slovníky, audio nebo video ukázky. Dále mají žáci možnost procvičování učiva na počítačích a tabletech. Na konci 5. ročníku žáci absolvují závěrečný test. Na základě jeho výsledku jsou rozdělováni do skupin s přihlédnutím k dosavadním výsledkům jejich práce a doporučení vyučujících. Předpokládá se vytvoření tří skupin dětí - s výbornými, dobrými a méně dobrými předpoklady pro studium jazyků, případně dětí se SPU.

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- na začátku vyučovací hodiny stanovuje cíl a kritéria jeho naplnění, na konci zhodnotí společně se žáky jeho dosažení s pomocí stanovených kritérií úspěchu
- využívá řadu aktivačních metod učení, např. práci s textem, hledání ve slovníku, poslech autentického textu, dále všechny konverzační metody, kooperativní výuku, projektovou formu výuky, tematickou výuku, zpracování referátů, motivační hry, písně, reflexe vyučovací hodiny i sebereflexe
- vede žáky ke kladnému vztahu k učení, ke snaze se zdokonalovat a dokázat zhodnotit své výsledky, využívá vzájemnou kontrolu a sebehodnocení žáků
- sleduje pokroky žáků (žák si vede jazykové portfolio)

Kompetence k řešení problémů:

- nabízí dostatek spolehlivých informačních zdrojů o cizojazyčných zemích při práci s internetem, časopisy, slovníky, s mapou, s autentickými materiály – prospekty atd.

Kompetence komunikativní:

- poskytuje dostatek možností k samostatnému mluvenému projevu, k četbě a poslechu
- umožňuje více možností ke komunikaci při práci ve dvojicích, skupinách, rozhovorech v rolích, modelových situacích, prezentací výstupů projektů

- podporuje týmovou práci a kooperativní vyučování

Kompetence sociální a personální:

- vyžaduje dodržování pravidel chování, na jejichž tvorbě se podílejí sami žáci
- umožňuje žákům převzetí odpovědnosti za vlastní učení a plnění úkolů
- seznamuje žáky s reáliemi a kulturními tradicemi ostatních zemí
- napomáhá rozvoji sebedůvěry a vědomí vlastních schopností s pomocí sebehodnocení a sebereflexe, prostřednictvím diskuzí o jednotlivých krocích učebního pokroku a vytváření jazykového portfolia
- podporuje skupinovou práci, spolupráci ve třídě a vzájemnou pomoc při učení

Kompetence občanské:

- poskytuje dostatek modelových situací k prokázání praktických jazykových dovedností a napomáhá odstranění jazykových bariér
- směřuje žáky k poznání, že znalost cizího jazyka rozšiřuje individuální možnosti při hledání role i místa ve společnosti

Kompetence pracovní:

- umožňuje propojení jednotlivých jazykových znalostí a dovedností k praktickému ovládnutí jazyka
- nabízí možnosti práce s pracovními listy, učebními texty a zpracováním projektů, prezentací atd.
- vede k dovednosti hodnocení vlastní práce i práce spolužáků, podporuje návrhy na zlepšení.

5.1.3 Matematika

Charakteristika vyučovacího předmětu

V předmětu matematika klademe důraz na pochopení matematických jevů. Žák má možnost setkávat se s danými úlohami ve více kontextech a utvářet si tak schémata, která se propojují v hlubší matematické znalosti. Velký důraz klademe na postup výuky dramatizace – manipulace – abstrakce. Každý žák má možnost využívat při své práci názorné pomůcky, dokud je potřebuje. Důležitou součástí naší strategie je vytvářet prostor pro diskuzi mezi žáky a aktivně pracovat s chybou, která je považována za přirozenou součást poznávání. V matematice vytváříme gradované úlohy, které nabízejí výzvy jak žákům nadaným, tak žákům průměrným a podprůměrným. Naším cílem je vyučování, při kterém každé dítě zažívá pocit z úspěchu, který ho motivuje k další práci a přináší mu

radost z poznávání. Ve výuce využíváme různé aktivizační metody, v nižších ročnících také Hejného metodu.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Matematika se vyučuje v 1. ročníku 4 hodiny týdně a ve 2. až 5. ročníku 5 hodin týdně. Výuka probíhá v kmenových učebnách, v odborné počítačové učebně nebo venku.

V předmětu **Matematika** je realizován obsah vzdělávací oblasti **Matematika a její aplikace**.

Předmět Matematika je rozdělen na čtyři tematické okruhy – 1) Číslo a početní operace, 2) Závislosti, vztahy a práce s daty, 3) Geometrie v rovině a prostoru a 4) Nestandardní aplikační úlohy a problémy.

V tematickém okruhu **Číslo a početní operace** si žáci osvojují aritmetické operace v jejich třech složkách: významové porozumění (umět operaci propojit s reálnou situací), dovednost provádět operaci, algoritmické porozumění (proč dítě operaci provádí určitým postupem). Učí se získávat číselné údaje měřením, odhadováním, výpočtem a zaokrouhlováním.

V tematickém okruhu **Závislosti, vztahy a práce s daty** žáci rozpoznávají určité typy změn a závislostí, které jsou projevem běžných jevů reálného světa, a seznamují se s jejich reprezentacemi. Uvědomují si změny a závislosti známých jevů, docházejí k pochopení, že změnou může být růst i pokles a že změna může mít také nulovou hodnotu. Tyto změny a závislosti žáci analyzují z tabulek, diagramů a grafů.

V tematickém okruhu **Geometrie v rovině a v prostoru** žáci určují a znázorňují geometrické útvary a geometricky modelují reálné situace, hledají podobnosti a odlišnosti útvarů, které se vyskytují všude kolem nás, uvědomují si vzájemné polohy objektů v rovině (resp. v prostoru), učí se porovnávat, odhadovat, měřit délku, obvod a obsah (resp. povrch a objem). Zkoumání tvaru a prostoru vede žáky k řešení polohových a metrických úloh a problémů, které vycházejí z běžných životních situací.

Důležitou součástí matematického vzdělávání jsou **Nestandardní aplikační úlohy a problémy**, jejichž řešení může být do značné míry nezávislé na znalostech a dovednostech školské matematiky, ale při němž je nutné uplatnit logické myšlení. Tyto úlohy by měly prolínat všemi tematickými okruhy v průběhu celého základního vzdělávání. Žáci se učí řešit problémové situace a úlohy z běžného života, pochopit a analyzovat problém, utřídit údaje a podmínky, provádět situační náčrty, řešit optimalizační úlohy.

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- Vybíráme zajímavé úlohy, které vedou k pozitivnímu přístupu k učení
- Podporujeme vzájemné a kooperativní učení
- Přihlížíme k individuálním zvláštnostem žáků, využíváme gradované úlohy
- Využíváme sebehodnocení žáků a vzájemnou kontrolu mezi spolužáky

Kompetence k řešení problémů:

- Vedeme žáky ke kreativnímu myšlení pomocí vyvozování souvislostí, pozorování jevů, hledání shody a rozdílů
- Vytváříme modelové situace z praktického života
- Hledáme různá řešení problémů, každé obhájené řešení je správné
- Vedeme žáky k diskuzi a respektu
- Podporujeme žáky v utváření a obhájení si vlastního názoru

Kompetence komunikativní:

- Podporujeme přátelské vztahy ve třídě
- Učíme žáky respektovat jiné názory a obhajovat vhodně své vlastní názory

Kompetence sociální a personální:

- Stanovujeme pravidla spolupráce ve skupinové práci
- Podporujeme vzájemnou pomoc při učení
- Rozvíjíme dovednost poskytnout pomoc a požádat o pomoc pro sebe sama
-

5.1.4 Člověk a jeho svět

Charakteristika vyučovacího předmětu

V předmětu Člověk a jeho svět je realizován obsah vzdělávací oblasti Člověk a jeho svět v pěti tematických okruzích: Místo, kde žijeme; Lidé kolem nás; Lidé a čas; Rozmanitost přírody; Člověk a jeho zdraví.

V jednotlivých tematických okruzích se žáci seznámí s nejbližším okolím svého bydliště a školy. Upevňují si základy slušného chování mezi lidmi. Seznamují se se základními právy a povinnostmi a přemýšlí o nich. Učí se orientovat v čase i ději. Poznávají rozmanitost živé i neživé přírody. Získávají základní poučení o zdraví a nemocech, první pomoci, zdravotní prevenci a o

bezpečném chování se za mimořádných událostí. V teoretické i praktické rovině je důraz kladen na dopravní výchovu.

Žáci získávají základní informace o Zemi (jako součásti sluneční soustavy), osvojují si zásady zdravého životního stylu a docházejí k poznání, že zdraví je důležitá hodnota v životě člověka. Objevují rozmanitost a proměnlivost živé a neživé přírody. Předmět u žáků rozvíjí národní cítění a kladný vztah k naší zemi a kulturnímu dědictví. Upevňují si vhodné chování a jednání mezi lidmi, uvědomují si význam solidarity, úcty a snášenlivosti. Vnímají současnost jako výsledek minulosti a východisko do budoucnosti. Žáci se seznámí s kraji České republiky a okolními státy Evropy.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Časová dotace Prvouky je od 1. do 3. ročníku 2 vyučovací hodiny týdně. Výuka probíhá v kmenových třídách. Jsou uskutečňovány vycházky do okolí, na výstavy. Metody a formy práce jsou: besedy, exkurze, skupinové práce, myšlenkové mapy, pokusy, pozorování, výukové pořady a programy, dramatizace.

Časová dotace předmětu Člověk a jeho svět je ve 4. ročníku 3 hodiny týdně a v 5. ročníku 4 hodiny týdně. Výuka probíhá v kmenových třídách. Jsou uskutečňovány vycházky do okolí. Metody a formy práce jsou: besedy, exkurze, skupinové práce, myšlenkové mapy, pokusy, pozorování, výukové pořady a programy, dramatizace.

V předmětu jsou realizována tato průřezová témata: Osobnostní a sociální výchova, Multikulturní výchova a Environmentální výchova.

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- Žáci jsou vedeni k vyhledávání a třídění informací týkajících se rozmanitosti přírody (rostlin, živé a neživé přírody, živočichů) a člověka a na základě jejich pochopení je využívají v procesu učení i v praktickém životě
- Poskytujeme žákům dostatek příležitostí k samostatnému pozorování změn látek, skupenství, porovnávání výsledků měření látek a jejich vlastností
- Poskytujeme žákům dostatek příležitostí k samostatnému vyhledávání informací v encyklopediích, v mapách a na internetu, za pomoci učitele a podle svých schopností se v těchto textech učí orientovat, pochopit je, třídít a uspořádat nalezené informace

Kompetence k řešení problémů:

- Podporujeme žáky, aby se nenechali odradit případným nezdarem při řešení úloh

- Vedeme skupiny žáků k tomu, aby si všímali problémových situací ve škole a mimo ni, snažili se je vysvětlovat a navrhovali jejich řešení
- Učíme vnímat různost pohledů

Kompetence komunikativní:

- Vedeme žáky k tomu, aby formulovali své myšlenky o přírodě, životním prostředí, planetách a lidském těle, ochraně zdraví výstižně a souvisle
- V různých formách organizace hodiny vedeme k tomu, aby naslouchali promluvám druhých lidí o zkušenostech s ochranou zdraví, zdravou výživou a užíváním návykových látek, porozuměl jim, vhodně na ně reagoval a zapojoval se do diskuse
- Podporujeme žáky k tomu, aby správně, výstižně a logicky formulovali své myšlenky a názory na lidskou společnost a historické události, čímž se učí přesně a výstižně formulovat myšlenky a postoje

Kompetence sociální a personální:

- Vzájemným hodnocením skupinové práce dosahujeme účinnější, kvalitnější spolupráci žáků ve skupině, např. při měření látek a zkoumání jejich vlastností při nácviku osobního bezpečí, v situacích hromadného ohrožení apod.
- Při reflexi skupinové práce vedeme žáky k oceňování zkušeností a přínosu druhých a čerpání poučení z toho, co si druzí lidé myslí a říkají
- Tím, že respektujeme individuální učební tempo a vzdělávací potřeby každého žáka jim pomáháme vytvářet si pozitivní představu o sobě, svém těle, jednání, životním stylu, partnerství, rodičovství, získávat sebedůvěru
- Učíme se společně pracovat ve dvojici a v menší pracovní skupině při vyhledávání informací i zpracování výstupů a jsou vedeni k hodnocení své práce ve skupině, svého přínosu k výsledku práce
- Zajišťujeme vytváření příjemné atmosféry v týmu, k tomu, aby ohleduplností při jednání s druhými lidmi přispívali k upevňování dobrých mezilidských vztahů
- Vedeme žáky k tomu, aby požádali o pomoc v případě potřeby a to nejprve spolužáky, potom pedagogické pracovníky

Kompetence občanské:

- Rozvíjíme povědomí žáků o jejich právech a povinnostech ve škole, rodině a společnosti
- Vedeme žáky k osobní angažovanosti a zodpovědnosti v různých situacích, k poskytnutí pomoci podle svých znalostí, dovedností a sil

- Vedeme je k informovanému vztahu k životnímu prostředí, porozumění globálním problémům lidstva a odpovědnému „lokálnímu jednání“ – např.: odpovědnost člověka za životní pohromy a ekologické katastrofy, nutnost třídění odpadu, ochrany krajiny a okolí obydlí žáka, péči o zdraví apod.
- Učíme respektovat přesvědčení druhých lidí, vyslechnout názor druhého, pochopit jej, přijmout nebo protiargumentovat tím, že zařazujeme často debaty a skupinovou práci
- Na základě poznávání svého okolí a místa, ve kterém žije, učíme chápat ekologické souvislosti

Kompetence pracovní:

- Vedeme k tomu, aby v rámci svých schopností dokázali zhodnotit znalosti a zkušenosti získané v oblasti Člověk a jeho svět pro svůj život a budoucnost
- Vedeme k tomu, aby pracovali podle návodu, předem si stanovili postup a řídili se jím
- Vedeme k tomu, aby při řešení školních úloh využívali znalosti a zkušenosti získané vlastní činností – hledání na internetu, vyhledávání v encyklopediích, návštěvy muzeí – a nebo diskusemi se spolužáky a pedagogy ve třídě

5.1.5 Informatika

Charakteristika vyučovacího předmětu

Předmět **Informatika** se zaměřuje především na rozvoj informatického myšlení a na porozumění základním principům digitálních technologií. Dává prostor pro praktické aktivní činnosti, při kterých žáci využívají informatické postupy a pojmy. Poskytuje prostředky a metody ke zkoumání řešitelnosti problémů i hledání a nalézání jejich optimálních řešení, ke zpracování dat a jejich interpretaci a na základě řešení praktických úkolů i poznatky a zkušenost, kdy je lepší práci přenechat stroji, respektive počítači. Pochopení, jak digitální technologie fungují, přispívá jednak k porozumění zákonitostem digitálního světa, jednak k jejich efektivnímu, bezpečnému a etickému užívání.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Na prvním stupni základního vzdělávání si žáci prostřednictvím her, experimentů, diskusí a dalších aktivit vytvářejí první představy o způsobech, jakými se dají data a informace zaznamenávat, a objevují informatické aspekty světa kolem nich. Postupně si žáci rozvíjejí schopnost popsat problém, analyzovat ho a hledat jeho řešení. Ve vhodném programovacím prostředí si ověřují algoritmické postupy. Informatika také společně s ostatními obory pokládá základy uživatelských dovedností. Poznáváním, jak se s digitálními technologiemi pracuje, si žáci vytvářejí základ pro pochopení

informatických konceptů. Součástí je i bezpečné zacházení s technologiemi a osvojování dovedností a návyků, které vedou k prevenci rizikového chování.

Informatika se vyučuje ve 4. a 5. ročníku 1 hodinu týdně. Výuka probíhá v počítačové učebně a v kmenových třídách.

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetenci k učení:

- Zařazujeme do výuky problémové vyučování, experiment
- Zadáváme žákům samostatné práce vyžadující aplikaci teoretických poznatků
- Vyžadujeme od žáků vhodné rozvržení vlastní práce
- Umožňujeme žákům ve vhodných případech realizovat vlastní nápady a náměty
- Umožňujeme žákům pozorovat a experimentovat, porovnávat výsledky a vyvozovat závěry

Kompetenci k řešení problémů:

- Vytváříme pro žáky praktické problémové úlohy a situace, při nichž je nutné řešit praktické problémy
- Při řešení problémů pomocí algoritmu zařazujeme do výuky modelové příklady
- Nabízíme žákům k řešení úkoly, které vyžadují propojení znalostí z více vyučovacích předmětů i využití praktických dovedností z různých oblastí lidské činnosti, a tudíž i více přístupů k vyřešení
- Žákům není bráněno při vlastní volbě pořadí vypracování úkolů
- Ve škole i při mimoškolních akcích průběžně monitorujeme, jak žáci řešení problémů prakticky zvládají

Kompetenci komunikativní:

- Klademe důraz na týmovou práci a kooperativní vyučování
- Využíváme metody obsahující prvky prezentace výsledků
- Jako výstup z některých témat výuky vyžadujeme nejrozumnějším způsobem zpracované závěrečné práce (PowerPoint, písemně, graficky, dle věku žáků a druhu tématu) - následně požadujeme prezentace, obhajoby a naslouchání druhých

Kompetenci sociální a personální:

- Důsledně vyžadujeme dodržování společně dohodnutých pravidel chování, na jejichž formulování se žáci sami podíleli
- Zařazujeme do výuky práci v týmu, zdůrazňujeme pravidla kvalitní spolupráce a nutnost vzájemné pomoci
- Vyžadujeme od žáků (zpočátku s pomocí učitelů, později samostatně) rozdělení rolí ve skupině, vytvoření pravidel pro práci v týmu, převzetí zodpovědnosti za splnění úkolu (dvojice, skupiny, třída, škola)
- Žákům je poskytována možnost dle vlastního uvážení projevit své pocity a nálady

Kompetenci pracovní:

- Zapojujeme žáky do přípravy školních projektů
- Vyžadujeme od žáků zhodnocení vlastní práce i práce spolužáků a návrhy na zlepšení
- Žádnou práci žáky netrestáme

5.1.6 Hudební výchova

Charakteristika vyučovacího předmětu

Vyučovací předmět Hudební výchova vychází ze vzdělávací oblasti Umění a kultura. Umožňuje žákům poznávání světa a odráží součást lidské existence-umění a kulturu. Dochází k rozvíjení specifického citění, tvořivosti, vnímavosti jedince k uměleckému dílu. Žáci se seznamují s výrazovými prostředky hudebního umění. Učí se s nimi tvořivě pracovat, užívat je jako prostředky k sebevyjádření. Seznamují se s vybranými hudebními díly našich i světových skladatelů a učí se je vzhledem ke svým zkušenostem chápat. V tvořivých činnostech jsou rozvíjeny schopnosti nonverbálního vyjadřování prostřednictvím tónu, zvuku, pohybu atp.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Hudební výchova se vyučuje v 1. - 5. ročníku v jednorodinové časové dotaci. Výuka probíhá převážně v učebně hudební výchovy, v kmenových třídách, popřípadě i mimo budovu školy (např. výchovné koncerty). Vedeme žáky také k samostatnému vyhledávání informací z dostupných zdrojů (zpěvníky, internet).

Hudební výchovu tvoří tyto hudebně výchovné části:

- Vokální činnosti-žáci se učí pracovat s hlasem, kultivovat svůj pěvecký projev a posilovat správné pěvecké návyky.

- Instrumentální činnosti-žáci poznávají hudební nástroje, učí se hrát jednoduché doprovody na Orffovy nástroje a využívat je při hudební reprodukci a produkci
- Hudebně pohybové činnosti-žáci ztvárňují hudbu pohybem, tancem a gesty.
- Poslechové činnosti-žáci aktivně vnímají znějící hudbu a zároveň poznávají různé žánry a styly

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- rozvíjíme u žáků smysl pro rytmus, učíme je správně používat hlas
- rozvíjíme hlasovou hygienu pomocí dechových cvičení
- seznamujeme žáky se základními hudebními nástroji
- seznamujeme žáky s jednoduchou grafickou podobou hudby
- rozvíjíme u žáků představivost, hudební cítění
- obohacujeme repertoár žáků o písně různých žánrů, navazujeme na zkušenosti z MŠ

Kompetence k řešení problémů:

- vedeme žáky k práci s různými informacemi
- podporujeme netradiční způsoby řešení hudebního vyjadřování
- vedeme žáky ke správnému zacházení s hudebními nástroji
- využíváme znalostí a dovedností žáků k jejich prezentování

Kompetence komunikativní:

- vedeme žáky k diskusi o poslouchaných skladbách a oblíbených interpretech
- učíme naslouchat hudbě a vnímat ji jako prostředek komunikace mezi lidmi
- klademe důraz na prožitkové vyučování
- vytváříme dostatečný prostor pro vyjadřování žáků

Kompetence sociální a personální:

- vedeme žáky ke skupinovému vyučování a spolupráci
- volíme formy práce, které pojímají různorodý kolektiv třídy umožňující vzájemnou inspiraci, podporujeme talentované žáky

Kompetence občanské:

- vedeme žáky k vzájemnému naslouchání, respektu
- respektujeme individuální rozdíly

- zařazujeme do výuky seznamování s lidovými tradicemi a zvyky
- podporujeme žáky při vystoupeních a dalších akcích např. pro město, mateřské školy, seniory

Kompetence pracovní:

- vedeme žáky ke koncentraci na pracovní výkon a jeho dokončení
- vyžadujeme od žáků vlastní zhodnocení, návrhy na zlepšení
- učíme žáky posoudit své schopnosti a možnosti
- seznamujeme žáky s různými profesemi v hudební oblasti

5.1.7 Výtvarná výchova

Charakteristika vyučovacího předmětu

Vzdělání ve vyučovacím předmětu Výtvarná výchova je založeno na tvůrčích činnostech – tvorbě, vnímání a interpretaci. Vzdělávání v této oblasti přináší umělecké osvojování světa. Dochází u žáků k rozvíjení estetického cítění, tvořivosti, vnímavosti k uměleckému dílu a jeho prostřednictvím k sobě samému i k okolnímu světu. Výtvarná výchova učí žáky chápat umělecký proces jako způsob poznání a komunikace, rozvíjí schopnosti užívat vyjadřovací prostředky pro vyjádření svého vnímání, cítění, poznávání. Vede k porozumění základním pojmům ve výtvarné výchově a seznamuje žáky se základními zákonitostmi při používání různých výtvarných technik. Směřuje k podchycení a rozvíjení zájmu o výtvarné umění.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Vyučovací předmět Výtvarná výchova se vyučuje jako samostatný předmět v 1 hodinové týdenní dotaci v 1. až 3. ročníku a ve 2 hodinové dotaci ve 4. a 5. ročníku. Výuka probíhá převážně ve třídách, některé hodiny jsou realizovány i mimo budovu školy.

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- rozvíjíme tvořivost žáků aktivním osvojováním různých výtvarných technik a nástrojů
- vytváříme pestré aktivity v hodinách, podporujeme tvořivost ve vyučování a podporujeme pokrok jednotlivých žáků, klademe důraz na prožitek.

Kompetence k řešení problémů:

- vedeme žáky k hodnocení svého díla

Kompetence komunikativní:

- vytváříme situace pro otevřenou komunikaci, vedeme diskuse
- podporujeme tvořivé vyučování
- směřujeme žáky k vnímání mimojazykového vyjadřování
- vedeme žáky k vyslechnutí názoru jiných na společný výtvarný zážitek

Kompetence sociální a personální:

- učíme žáky účinně spolupracovat na společném díle ve skupině, dodržování pravidel v týmu
- budujeme v dětech sebedůvěru, respekt k názoru každého žáka

Kompetence občanské:

- vyžadujeme zodpovědný přístup k zadaným úkolům
- vysvětlujeme nutnost ochrany tradic a kult. - hist. dědictví

Kompetence pracovní:

- vedeme žáky při praktických činnostech k ochraně osobního zdraví i zdraví spolužáků
- poskytujeme žákům prostor pro realizaci jejich nápadů při výzdobě tříd, chodeb a prostor školy
- vysvětlujeme, jak správně používat pomůcky, výtvarné potřeby, jak o ně pečovat
- dbáme na pořádek na pracovním místě žáka
- vyžadujeme zodpovědný přístup k zadaným úkolům, oceňujeme snahu i výkon
- vedeme k pozitivnímu vztahu k práci, vytváříme podnětné a tvořivé pracovní prostředí

5.1.8 Tělesná výchova

Charakteristika vyučovacího předmětu

Tělesná výchova je realizována ve vzdělávací oblasti Člověk a zdraví. Cílem předmětu je naučit žáky pečovat o své zdraví, vzbudit u žáků zájem o TV a vytvářet u nich pozitivní vztah k pohybu.

Žáci se seznamují se základními podněty pro ovlivňování zdraví, učí se je využívat a aplikovat ve svém životě. Vzdělávání směřujeme především k tomu, aby žáci poznávali sami sebe, aby pochopili hodnotu zdraví a způsob jeho ochrany.

V tělesné výchově je velmi důležité motivační hodnocení žáků, které vychází ze somatotypu žáka a je postaveno na posuzování osobních výkonů každého jednotlivce a jejich zlepšování, bez paušálního porovnávání žáků podle výkonů.

Součástí tělesné výchovy na 1. stupni je plavecký výcvik, který je organizován ve 3. a 4. třídě v rozsahu 20 hodin v jednom ročníku.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Obsahem předmětu je aktivní pohyb žáků, který vede od poznávání vlastních pohybových možností a zájmů k jejich maximálnímu rozvoji. Cílem je vytvořit příjemný pohybový prožitek, který povede žáky k uvolnění a relaxaci.

Tělesná výchova umožňuje žákovi poznat vlastní pohybové schopnosti, zájmy a pochopit účinky konkrétních pohybových činností na tělesnou zdatnost, duševní a sociální pohodu. Rozvíjí pohybové nadání žáka. Je zaměřena na činnosti ovlivňující zdraví, rozvoj rychlosti, obratnosti, rytmické a kondiční formy cvičení, základy gymnastiky, atletiky, sportovních her a další pohybové aktivity. Žáci se učí též zásadám jednání a chování při sportovních činnostech, osvojují si pravidla sportovních her a učí se je respektovat.

Tělesná výchova se vyučuje v 1. - 5. ročníku s časovou dotací 2 hodiny týdně. Výuka probíhá v tělocvičně, ve sportovní hale, na venkovním sportovišti, ve volné přírodě.

V úvodu hodiny žáci absolvují nástup, rozcvičení a dále se věnují v hlavní části hodiny danému typu sportování. Ke konci hodiny dochází k závěrečnému zklidnění - relaxaci.

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- Vedeme žáky k osvojení si základního tělocvičného názvosloví
- Umožňujeme žákům, aby na základě jasných kritérií hodnotili své činnosti nebo výsledky
- vedeme žáky k poznávání vlastních pohybových schopností a jejich individuálnímu rozvoji
- nabízíme žákům řadu metod a způsobů k poznání účinků pohybových činností na tělesnou zdatnost a zdraví

Kompetence k řešení problémů:

- usilujeme, aby žák přemýšlel o problému při ovládnutí cviku, sportovního prvku a hledal tréninkové cesty k jeho odstranění
- **snažíme se, aby žák hledal vhodnou taktiku v individuálních a kolektivních sportech**

Kompetence sociální:

- vedeme žáky k dodržování pravidel fair – play, označování přestupků proti sportovním i etickým pravidlům
- podporujeme rozvoj spolupráce uvnitř kolektivu sportovního družstva
- umožňujeme žákům ohodnotit úroveň své zdatnosti

Kompetence komunikativní:

- učíme žáky si vyslechnout a přijmout pokyny vedoucího družstva

Kompetence pracovní:

- vedeme žáky k dodržování bezpečnosti a pravidel při sportu z hlediska ochrany svého zdraví i zdraví druhých
- Seznamujeme žáky s možnými riziky při sportovních činnostech

5.1.9 Pracovní činnosti

Charakteristika vyučovacího předmětu

Předmět Pracovní činnosti je naplňován učivem ze vzdělávací oblasti Člověk a svět práce. Vzdělávací oblast zahrnuje široké spektrum pracovních činností a technologií, vede žáky k získání základních dovedností v různých oborech lidské činnosti a přispívá k vytváření životní a profesní orientace žáků. Žáci se učí pracovat s různými materiály a osvojují si vedle základních pracovních dovedností a návyků i konkrétní dovednosti související s prováděním, plánováním, organizováním a hodnocením pracovních činností, ale i s upevňováním návyků a zásad bezpečnosti a hygieny práce. Obsah učiva je širokou a otevřenou nabídkou možností pro naplnění vzdělávacích cílů dané oblasti a prostředkem k vytváření očekávaných kompetencí žáků na základě praktických činností žáka a podle podmínek, možností a pedagogických záměrů školy.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Výuka probíhá ve třídě, na školní zahradě, ve specializovaných učebnách (školní dílny, cvičná kuchyňka). Pracovní činnosti se v 1. – 5. ročníku vyučují 1 hodinu týdně.

Vzdělávací obsah vzdělávacího oboru Člověk a svět práce je rozdělen na 1. stupni na čtyři tematické okruhy - Práce s drobným materiálem, Konstrukční činnosti, Pěstitelské práce, Příprava pokrmů. Vzdělávací obsah je realizován v průběhu celého základního vzdělávání a je určen všem žákům (tedy chlapcům i dívkám bez rozdílu). Žáci se učí pracovat s různými materiály a osvojují si základní pracovní dovednosti a návyky. Učí se plánovat, organizovat a hodnotit pracovní činnost samostatně i v týmu.

1. Práce s drobným materiálem

- vytváření předmětů z tradičních i netradičních materiálů, poznávání vlastností materiálů
- funkce a využití pracovních pomůcek a materiálů
- jednoduché pracovní postupy a organizace práce
- lidové zvyky, tradice a řemesla

2. Konstrukční činnosti

- práce se stavebnicemi (plošné, prostorové, konstrukční)
- sestavování modelů
- práce s návodem, předlohou, jednoduchým náčrtem

3. Pěstitelské práce

- základní podmínky pro pěstování rostlin
- péče o náročné rostliny
- pěstování rostlin ze semen
- pozorování přírody, zaznamenávání a hodnocení výsledků pozorování

4. Příprava pokrmů

- pravidla správného stolování
- příprava tabule pro jednoduché stolování

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- tvůrčí využívání osvojených dovedností
- učení se prostřednictvím vlastní tvorby
- samostatně pozoruje a experimentuje, získané výsledky porovnává

Kompetence k řešení problémů:

- promyslí si a naplánuje způsob řešení
- přemýšlí o nesrovnalostech a jejich příčinách
- využívá získané vědomosti a dovednosti
- zhodnotí výsledky svých činů (kritické myšlení)
- pedagogické projekty – metoda, kterou jsou žáci vedeni k samostatnému zpracování
zadaných úkolů, získávají zkušenosti praktickou činností a experimentováním

Kompetence komunikativní:

- naslouchá a vhodně reaguje
- formuluje a vyjadřuje se výstižně
- spolupracuje se spolužáky – vrstevnické vyučování (vysvětluje kamarádovi, učí,
komunikuje s ním)
- práce s textem – chápe smysl, čte a rozumí pracovnímu postupu

5.2 II. stupeň

5.2.1 Český jazyk

Charakteristika vyučovacího předmětu

V předmětu český jazyk žáci získávají kvalitní jazykové vzdělání. To je důležité i v ostatních oblastech vzdělávání. Prostřednictvím českého jazyka se žáci učí poznat a pochopit kulturní a společenský vývoj lidské společnosti.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Vzdělávací obsah předmětu Český jazyk má komplexní charakter, je rozdělen do tří složek, které se vzájemně prolínají: Komunikační a slohová výchova, Jazyková výchova a Literární výchova. Při výuce je kladen důraz na komunikační schopnosti, tvůrčí činnost a spolupráci. Komunikační a slohová výchova naučí žáka vnímat a chápat různá jazyková sdělení, číst s porozuměním, kultivovaně psát, ústně se vyjadřovat. Naučí žáka analyzovat text a kriticky posoudit jeho obsah. V jazykové výuce získá žák vědomosti a dovednosti potřebné k osvojení spisovné podoby českého jazyka. Jazyková výuka vede žáka k jasnému, přehlednému a srozumitelnému vyjadřování v ústní i písemné formě. V literární výchově žák pozná prostřednictvím četby základní literární druhy a žánry, učí se vnímat jejich specifické znaky, postihovat umělecké záměry autora a formulovat vlastní názor na literární dílo. Učí se rozlišovat literární fikci od skutečnosti. Získá čtenářské návyky, schopnosti interpretovat literární text a také tvořit vlastní literární text. V průběhu roku jsou zařazovány čtenářské hodiny a dílny čtení.

V 6., 7. a 8. ročníku je časová dotace 5 hodin týdně. V ročníku 9. je časová dotace 4 hodiny týdně.

Výuka probíhá většinou ve třídě, některé hodiny probíhají ve školní knihovně, kde žáci pracují s dostupnou literaturou, učí se vyhledávat informace a používat je. Žáci mají možnost využít i mimoškolní aktivity (recitační soutěže, olympiády, divadelní představení apod.).

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- na začátku vyučovací jednotky vždy stanoví cíl, na konci společně s žáky zhodnotí jeho dosažení
- využívá sebekontrolu a sebehodnocení žáků
- zadává žákům samostatné práce vyžadující aplikaci teoretických poznatků
- umožňuje žákům ve vhodných případech realizovat vlastní nápady a náměty

Kompetence k řešení problémů:

- nabízí žákům k řešení úkoly, které vyžadují propojení znalostí z více vyučovacích předmětů

Kompetence komunikativní:

- klade důraz na týmovou práci a kooperativní vyučování
- nabízí žákům možnost samostatné ústní a písemné prezentace (samostatná práce, projekty, referáty, komunitní kruh)
- vyžaduje od žáků využívání informačních technologií pro získávání informací i tvorbu výstupů (časopisy, prezentace, webové stránky...)
- uplatňuje ve výuce brainstorming

Kompetence sociální a personální:

- vyžaduje dodržování společně dohodnutých pravidel
- zařazuje do výuky práce v týmu, zdůrazňuje pravidla kvalitní spolupráce a nutnost vzájemné pomoci

Kompetence občanské:

- určuje pravidla a dohlíží na jejich dodržování
- umožňuje žákům prezentaci vlastních názorů

Kompetence pracovní:

- vyžaduje od žáků zhodnocení vlastní práce i práce spolužáků a návrhy na zlepšení

5.2.2 Anglický jazyk

Charakteristika vyučovacého předmětu

Předmět anglický jazyk poskytuje jazykový základ pro komunikaci žáků. Výuka anglického jazyka umožňuje poznávat život lidí, kulturní tradice a prohlubuje mezinárodní porozumění.

Základem výuky je rozvoj konverzace, poslechu, čtení a psaní.

Důraz je kladen na komunikační schopnosti žáků a nácvik správné výslovnosti a porozumění. Výuka směřuje k tomu, aby žáci byli schopni se dorozumět s cizincem v běžných situacích a hovořit s ním o jednoduchých tématech, rozumět čtenému textu na příslušné jazykové úrovni a porozumět poslechovým cvičením.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Metody práce jsou zaměřeny na skupinové vyučování, dialogy, poslech, četbu, práci se slovníkem a s autentickými materiály. Součástí výuky je také poznávání reálií anglicky mluvících zemí. Žáci pracují s doplňujícími texty z učebnic, učí se porozumět mluvenému slovu v různých životních situacích s využitím audio a video nahrávek. U žáků se SPU je kladen důraz na základní gramatické jevy a schopnost dorozumět se v běžných životních situacích.

Na konci 5. ročníku jsou žáci testováni a rozděleni do skupin, ve kterých se vzdělávají po celý druhý stupeň. Toto rozdělení zahrnuje test, dosavadní výsledky žáků a doporučení učitelů anglického jazyka. V každém ročníku se předpokládá vytvoření:

- 1) Skupin/y dětí s výbornými předpoklady pro studium jazyků
- 2) Skupin/y dětí s dobrými předpoklady pro studium jazyků
- 3) Skupin/y dětí s méně dobrými předpoklady pro studium jazyků, případně dětí se SPU

Výuka probíhá v jazykové učebně, běžné třídě nebo odborné počítačové učebně.

Anglický jazyk je povinný předmět s hodinovou dotací 3 vyučovací hodiny týdně v 6. - 9. ročníku.

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- na začátku vyučovací jednotky vždy společně s žáky vyvodí cíl, na konci vyučovací jednotky společně zhodnotí jeho dosažení
- vede žáky k sebekontrolě a sebehodnocení
- zadává žákům samostatné práce vyžadující aplikaci teoretických poznatků
- zadává žákům motivační a zajímavé domácí úkoly k procvičování či rozšiřování učiva
- vyžaduje od žáků vhodné rozvržení vlastní práce
- umožňuje žákům ve vhodných případech realizovat vlastní nápady a náměty a podněcuje jejich tvořivost
- během výuky klade důraz na čtení s porozuměním, práci s textem, vyhledávání informací
- individuálním přístupem k žákům maximalizuje jejich šanci prožít úspěch
- podporuje účast žáků na různých soutěžích a olympiádách

Kompetence k řešení problémů:

- umožňuje žákům volbu pořadí vypracování úkolů
- podle svých schopností a dovedností se žáci zapojují do soutěží

Kompetence komunikativní:

- klade důraz na týmovou práci a kooperativní vyučování
- vytváří prostor pro možnost ústní i písemné prezentace žáků
- umožňuje žákům využívání informačních technologií pro získávání informací i tvorbu výstupů
- uplatňuje ve výuce brainstorming, simulace, hraní rolí

Kompetence sociální a personální:

- důsledně vyžaduje dodržování společně dohodnutých pravidel, na jejichž formulování se žáci sami podílejí
- do výuky zařazuje práci v týmu, zdůrazňuje pravidla kvalitní spolupráce a nutnosti vzájemné pomoci
- výuku orientuje na konkrétní příklady z každodenního života
- využívá ve výuce hry, na jejichž tvorbě se podílejí sami žáci

Kompetence občanské:

- využívá příkladů z každodenního běžného života
- společně se staršími žáky organizuje celoškolské projektové dny, v případě možnosti se zapojuje do mezinárodních projektů

Kompetence pracovní:

- zapojuje žáky do přípravy školních projektů
- umožňuje žákům zhodnocení vlastní práce i práce spolužáků a návrhy na zlepšení

5.2.3 Další cizí jazyk

Charakteristika vyučovacího předmětu

Předmět Německý, Ruský a Francouzský jazyk zaujímá v současném vzdělávacím systému důležité postavení, neboť dobré cizojazyčné vzdělání je nezbytné a považuje se za podstatný znak všeobecné kulturnosti. Hlavní cíl výuky německého, ruského a francouzského jazyka je spatřován v osvojení komunikativních dovedností, tzn. ve vybavení žáků takovými znalostmi a dovednostmi, které jim umožní správně vnímat různá sdělení v cizím jazyce, porozumět jim a účinně na ně reagovat.

Žáci mají především získat dobré základy německého, ruského a francouzského jazyka a vytvořit si kvalitní výchozí předpoklady pro další studium.

U žáků se SPU je kladen důraz na základní gramatické jevy a schopnost dorozumět se v běžných životních situacích.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Metody práce jsou zaměřeny na skupinové vyučování, dialogy, poslech, četbu, práci se slovníkem a s autentickými materiály. Součástí výuky je také poznávání reálií anglicky mluvících zemí. Žáci pracují s doplňujícími texty z učebnic, učí se porozumět mluvenému slovu v různých životních situacích s využitím audio a video nahrávek.

Výuka probíhá v jazykové učebně, běžné třídě nebo odborné počítačové učebně.

Druhý cizí jazyk je povinných předmět vyučovaný v 8. a 9. ročníku vždy dvě hodiny týdně.

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- na začátku vyučovací jednotky vždy společně s žáky vyvodí cíl, na konci vyučovací jednotky společně zhodnotí jeho dosažení
- využívá sebekontrolu a sebehodnocení žáků
- zadává žákům samostatné práce vyžadující aplikaci teoretických poznatků
- zadává žákům motivační a zajímavé domácí úkoly k procvičování a rozšiřování učiva
- vyžaduje od žáků vhodné rozvržení vlastní práce
- umožňuje žákům ve vhodných případech realizovat vlastní nápady a náměty
- během výuky klade důraz na čtení s porozuměním, práci s textem, vyhledávání informací, rozšiřování slovní zásoby a na správnou výslovnost
- individuálním přístupem k žákům maximalizuje jejich šanci prožít úspěch

Kompetence k řešení problémů:

- umožňuje žákům volbu pořadí vypracování úkolů

Kompetence komunikativní:

- klade důraz na týmovou práci a kooperativní vyučování
- vytváří prostor pro možnost ústní i písemné prezentace žáků
- umožňuje žákům využívání informačních technologií pro získávání informací i tvorbu výstupů
- uplatňuje ve výuce brainstorming, simulace, hraní rolí

Kompetence sociální a personální:

- důsledně vyžaduje dodržování společně dohodnutých pravidel, na jejichž formulování se žáci sami podílejí
- do výuky zařazuje práci v týmu, zdůrazňuje pravidla kvalitní spolupráce a nutnosti vzájemné pomoci
- výuku orientuje na konkrétní příklady z každodenního života
- využívá ve výuce hry, na jejichž tvorbě se podílejí sami žáci

Kompetence občanské:

- využívá příkladů z každodenního běžného života

Kompetence pracovní:

- umožňuje žákům zhodnocení vlastní práce i práce spolužáků a návrhy na zlepšení

5.2.4 Matematika

Charakteristika vyučovacího předmětu

Matematika je vyučována jako samostatný předmět. Poskytuje žákům vědomosti a dovednosti potřebné v praktickém životě, umožňuje tak získat matematickou gramotnost. Rozvíjí u žáků paměť, představivost, logické a abstraktní myšlení. Prolíná všemi oblastmi základního vzdělání a je důležitým předpokladem pro další studium. Žáci si postupně osvojují matematické pojmy, myšlenkové postupy a algoritmy, terminologii, symboliku a způsoby jejich využití. Žáci řeší úlohy z běžného života.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Ve výuce matematiky se prolínají témata z oblastí Číslo a proměnná; Závislosti, vztahy a práce s daty; Geometrie v rovině a v prostoru a Nestandardní aplikační úlohy a problémy. Matematika je vyučována jako samostatný předmět v časové dotaci v 6. až 8. ročníku 5 hodin týdně, v 9. ročníku 4 hodiny týdně.

Vzdělávání v dané vzdělávací oblasti směřuje k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí tím, že vede žáka k:

- využívání matematických poznatků a dovedností v praktických činnostech – odhady, měření a porovnávání velikostí a vzdáleností, orientace
- rozvíjení abstraktního a exaktního myšlení osvojováním si a využíváním základních matematických pojmů a vztahů, k poznávání jejich charakteristických vlastností a na základě těchto vlastností k určování a zařazování pojmů
- rozvíjení spolupráce při řešení problémových a aplikovaných úloh vyjadřujících situace z běžného života a následně k využití získaného řešení v praxi; k poznávání možností matematiky a skutečnosti, že k výsledku lze dospět různými způsoby
- rozvíjení důvěry ve vlastní schopnosti a možnosti při řešení úloh, k soustavné sebekontrolě při každém kroku postupu řešení, k rozvíjení systematickosti, vytrvalosti a přesnosti
- rozvíjení logického myšlení a úsudku, zdůvodňování matematických postupů

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- Během výuky klade důraz na vyhledávání informací, práci s textem a čtení s porozuměním
- Žáky vede k sebehodnocení
- Individuálním přístupem k žákům maximalizuje jejich šanci prožít úspěch
- Umožňuje ve vhodných případech realizovat vlastní nápady, podněcuje jejich tvořivost
- Vytváří takové situace, v nichž má žák radost z učení
- Zadává žákům zajímavé úlohy

Kompetence k řešení problému:

- Vede výuku tak, aby žáci hledali různá řešení problému, svoje řešení si dokázali obhájit

- Při výuce motivuje žáky v co největší míře problémovými úlohami z praktického života
- Nabízíme žákům k řešení úkoly, které vyžadují propojení znalostí z více vyučovacích
- předmětů

Kompetence komunikativní:

- Vede žáky k vhodné komunikaci se spolužáky, s učiteli a ostatními dospělými ve škole i mimo školu
- Učí žáky obhajovat a argumentovat vhodnou formou svůj vlastní názor a zároveň poslouchat názor jiných
- Podporuje přátelské vztahy ve třídách a mezi třídami
- Začleňuje metody kooperativního učení a jejich prostřednictvím vede děti ke spolupráci při vyučování

Kompetence sociální a personální:

- Během vzdělávání používá skupinovou práci žáků, vzájemnou pomoc při učení
- Sociální kompetence vyvozuje na praktických cvičeních a úkolech
- Vede žáky k respektování společně stanovených pravidel

Kompetence občanské:

- Připravuje žáky jako svobodné a zodpovědné osobnosti, uplatňující svá práva a plnící své povinnosti
- Respektuje individuální rozdíly

Kompetence pracovní:

- Pomáhá žákům poznávat a rozvíjet své schopnosti i reálné možnosti
- Motivuje žáky k aktivnímu zapojení do výuky
- Vede žáky k objektivnímu sebehodnocení
- Výuku doplňuje o praktické ukázky

5.2.5 Informatika

Charakteristika vyučovacího předmětu

Předmět **Informatika** se zaměřuje především na rozvoj informatického myšlení a na porozumění základním principům digitálních technologií. Dává prostor pro praktické aktivní činnosti, při kterých žáci využívají informatické postupy a pojmy. Poskytuje prostředky a metody ke zkoumání řešitelnosti problémů i hledání a nalézání jejich optimálních řešení, ke zpracování dat a jejich interpretaci a na základě řešení praktických úkolů i poznatky a zkušenost, kdy je lepší práci přenechat stroji, respektive počítači. Pochopení, jak digitální technologie fungují, přispívá jednak k porozumění zákonitostem digitálního světa, jednak k jejich efektivnímu, bezpečnému a etickému užívání.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Na druhém stupni základního vzdělávání žáci tvoří, experimentují, prověřují své hypotézy, objevují, aktivně hledají, navrhuji a ověřují různá řešení, diskutují s ostatními a tím si prohlubují a rozvíjejí porozumění základním informatickým konceptům a principům fungování digitálních technologií. Při analýze problému vybírají, které aspekty lze zanedbat a které jsou podstatné pro jeho řešení. Učí se vytvářet, formálně zapisovat a systematicky posuzovat postupy vhodné pro automatizaci, zpracovávat i velké a nesourodé soubory dat. Díky poznávání toho, jak a proč digitální technologie fungují, žáci chápou základní principy kódování, modelování a s větším porozuměním chrání sebe, své soukromí, data i zařízení. V průběhu základního vzdělávání žáci začínají vyvíjet funkční technická řešení problémů. Osvojují si časté testování prototypů a jejich postupné vylepšování jako přirozenou součást designu a vývoje v informačních technologiích. Zvažují a ověřují dopady navrhovaných řešení na jedince, společnost, životní prostředí.

Informatika se vyučuje v 6. až 9. ročníku 1 hodinu týdně. Výuka probíhá v počítačové učebně a v kmenových třídách.

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetenci k učení:

- Zařazujeme do výuky problémové vyučování, experiment
- Zadáváme žákům samostatné práce vyžadující aplikaci teoretických poznatků
- Vyžadujeme od žáků vhodné rozvržení vlastní práce
- Umožňujeme žákům ve vhodných případech realizovat vlastní nápady a náměty
- Umožňujeme žákům pozorovat a experimentovat, porovnávat výsledky a vyvozovat závěry

Kompetenci k řešení problémů:

- Vytváříme pro žáky praktické problémové úlohy a situace, při nichž je nutné řešit praktické problémy
- Při řešení problémů pomocí algoritmu zařazujeme do výuky modelové příklady
- Nabízíme žákům k řešení úkoly, které vyžadují propojení znalostí z více vyučovacích předmětů i využití praktických dovedností z různých oblastí lidské činnosti, a tudíž i více přístupů k vyřešení
- Žákům je umožněno určit si pořadí vypracování úkolů
- Ve škole i při mimoškolních akcích průběžně monitorujeme, jak žáci řešení problémů prakticky zvládají

Kompetenci komunikativní:

- Klademe důraz na týmovou práci a kooperativní vyučování
- Využíváme metody obsahující prvky prezentace výsledků
- Jako výstup z některých témat výuky vyžadujeme nejrozličnějším způsobem zpracované závěrečné práce (PowerPoint, písemně, graficky, dle věku žáků a druhu tématu) - následně požadujeme prezentace, obhajoby a naslouchání druhých

Kompetenci sociální a personální:

- Důsledně vyžadujeme dodržování společně dohodnutých pravidel chování, na jejichž formulování se žáci sami podíleli
- Zařazujeme do výuky práci v týmu, zdůrazňujeme pravidla kvalitní spolupráce a nutnost vzájemné pomoci
- Vyžadujeme od žáků (zpočátku s pomocí učitelů, později samostatně) rozdělení rolí ve skupině, vytvoření pravidel pro práci v týmu, převzetí zodpovědnosti za splnění úkolu (dvojice, skupiny, třída, škola)
- Žákům je poskytována možnost dle vlastního uvážení projevit své pocity a nálady

Kompetenci pracovní:

- Zapojujeme žáky do přípravy školních projektů
- Vyžadujeme od žáků zhodnocení vlastní práce i práce spolužáků a návrhy na zlepšení
- Žádnou práci žáky netrestáme

5.2.6 Dějepis

Charakteristika vyučovacího předmětu

Vyučovací předmět Dějepis seznamuje žáky se základními poznatky o konání člověka v minulosti. Jeho hlavním posláním je pěstování historického vědomí jedince a uchování kontinuity historické paměti.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Vyučovací předmět Dějepis je zařazen v 6. - 9. ročníku v hodinové dotaci 2 hodiny týdně. Výuka probíhá většinou ve třídě. Důležité je zejména poznávání dějů, skutků a jevů, které základním způsobem ovlivnily vývoj společnosti a promítly se do naší současnosti. Důraz je kladen především na nejdůležitější události českých a světových dějin, s ohledem na události 19. a 20. století, které ovlivnily naši současnost. Podstatné je rozvíjet časové a prostorové představy i empatie, které umožní žákům lépe proniknout k pochopení historických jevů a dějů. Žáci jsou vedeni k poznání, že historie není jen uzavřenou minulostí, ale má svůj přesah do současnosti.

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- na začátku hodiny vyvodí cíl, na konci vyučovací jednotky společně s žáky zhodnotí jeho dosažení
- zadává žákům samostatné práce vyžadující aplikaci teoretických poznatků

Kompetence k řešení problémů:

- umožňuje žákům využívání informačních technologií pro získávání informací i tvorbu výstupů

Kompetence komunikativní:

- klade důraz na skupinovou práci žáků a vzájemnou pomoc při učení
- umožňuje žákům prezentovat ústně a písemně
- uplatňuje ve výuce brainstorming

Kompetence sociální a personální:

- vede žáky k respektování dohodnutých pravidel

Kompetence občanské:

- vede žáky k vzájemné toleranci

Kompetence pracovní:

- vyžaduje od žáků zhodnocení vlastní práce i práce spolužáků

5.2.7 Výchova k občanství

Charakteristika vyučovacího předmětu

V předmětu Výchova k občanství je kladen důraz na orientaci v potřebách občana a člověka, který bude vstupovat do občanského života, na trh práce apod. Žáci by se měli orientovat v oblastech tvořících rámec každodenního života: sociální, kulturní, etické, politické, právní, ekonomické, ekologické, hospodářské i historické, a proto by se měli umět zapojit bez větších problémů do společnosti. Dále by měli umět spolupracovat a respektovat práci a úspěchy druhých lidí.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Seznamuje žáky se vztahy v rodině a širších společenstvích, s hospodářským životem a rozvíjí jejich orientaci ve světě financí. Přibližuje žákům úkoly důležitých politických institucí a orgánů. Žáci jsou seznamováni s možnými způsoby zapojování se do občanského života. Žáci se učí respektovat a uplatňovat mravní principy a pravidla společenského soužití a přebírat odpovědnost za vlastní názory, chování a jednání i jejich důsledky. Učí se poznávat a rozvíjet své schopnosti i reálné možnosti a aplikovat je spolu s osvojenými vědomostmi a dovednostmi při rozhodování o vlastní životní a profesní orientaci.

Učivo je realizováno především aktivními metodami výuky, např. simulačními hrami, hraním rolí, skupinovými projekty, diskuzí apod. Výuka probíhá ve třídě, v multimediální učebně a počítačové učebně. Součástí jsou také tematicky zaměřené exkurze.

Časová dotace je v 6., 7. a 9. ročníku 1 hodina týdně.

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- na začátku vyučovací hodiny stanoví cíl, na konci hodiny ho zhodnotí společně se žáky
- vede žáky k sebekontrolě a sebehodnocení
- zadává žákům samostatné práce vyžadující aplikaci teorie

- umožňuje žákům ve vhodných případech realizovat vlastní nápady a náměty

Kompetence k řešení problémů:

- umožňuje žákům vytvářet hypotézy, pozorovat různé jevy a hledat pro ně vysvětlení
- vytváří pro žáky praktické problémové úlohy, při nichž je nutné řešit praktické problémy
- vybírá úkoly, v nichž žák musí využít svých znalostí z více vyučovacích předmětů

Kompetence komunikativní:

- klade důraz na týmovou práci a kooperativní vyučování
- vytváří dostatečný prostor pro vyjadřování žáků a prezentaci jejich názorů a postojů
- vede žáky k využívání informačních technologií pro získávání informací
- uplatňuje ve výuce brainstorming

Kompetence sociální a personální:

- vyžaduje dodržování pravidel
- zaměřuje se na skupinovou práci, spolupráci ve třídě a vzájemnou pomoc při učení
- vede žáky k sebeučení a sebeorganizaci
- využívá hry

Kompetence občanské:

- vede žáky k diskuzi
- využívá modelové situace k přiblížení probírané látky

Kompetence pracovní:

- vyžaduje od žáků zhodnocení vlastní práce i práce spolužáků a návrhy na zlepšení

5.2.8 Fyzika

Charakteristika vyučovacího předmětu

Mezi hlavní cíle patří poznávání přírody, uvědomování si užitečnosti přírodovědných poznatků a jejich aplikaci v praktickém životě, rozvíjení dovednosti objektivně pozorovat, experimentovat, vytvářet a ověřovat hypotézy, vyvozovat z nich závěry, a ty ústně i písemně interpretovat. Žáci se učí rozlišovat příčiny fyzikálních dějů, souvislosti mezi nimi, předvídat je, popřípadě ovlivňovat, a to hlavně v souvislosti s řešením praktických problémů.

V předmětu fyzika směřujeme výuku ještě specificky k:

- podchycení a rozvíjení zájmu o poznávání základních fyzikálních pojmů a zákonitostí, řešení problémů a zdůvodňování správného jednání v praktických situacích,
- vytváření potřeb objevovat a vysvětlovat fyzikální jevy, zdůvodňovat vyvozené závěry a získané poznatky využívat k rozvíjení odpovědných občanských postojů,
- získávání a upevňování dovednosti pracovat podle pravidel bezpečné práce a dovednosti poskytnout první pomoc při úrazech, především při úrazu elektrickým proudem.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Ve výuce fyziky se prolínají témata z oblastí látky a tělesa, pohyb těles, síly, mechanické vlastnosti tekutin, energie, akustika, optika, vesmír a elektromagnetické děje.

Vzdělávání v dané vzdělávací oblasti směřuje k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí tím, že vede žáka k:

- zkoumání přírodních faktů a jejich souvislostí s využitím různých empirických metod poznávání (pozorování, měření, experiment) i různých metod racionálního uvažování
- potřebě klást si otázky o průběhu a příčinách různých přírodních procesů, které mají vliv i na ochranu zdraví, životů, životního prostředí a majetku, správně tyto otázky formulovat a hledat na ně adekvátní odpovědi
- způsobu myšlení, které vyžaduje ověřování vyslovovaných domněnek o přírodních faktech více nezávislými způsoby
- posuzování důležitosti, spolehlivosti a správnosti získaných přírodovědných dat pro potvrzení nebo vyvrácení vyslovovaných hypotéz či závěrů
- zapojování do aktivit směřujících k šetrnému chování k přírodním systémům, ke svému zdraví i zdraví ostatních lidí
- porozumění souvislostem mezi činností lidí a stavem přírodního a životního prostředí
- uvažování a jednání, která preferují co nejefektivnější využívání zdrojů energie v praxi, včetně co nejširšího využívání jejich obnovitelných zdrojů, zejména pak slunečního záření, větru, vody a biomasy
- utváření dovedností vhodně se chovat při kontaktu s objekty či situacemi potenciálně či aktuálně ohrožujícími životy, zdraví, majetek nebo životní prostředí lidí

Hodinová dotace jsou dvě hodiny týdně ve všech ročnících. Výuka probíhá ve třídě, v odborné učebně fyziky a chemie a ve fyzikální laboratoři.

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- Během výuky klade důraz na vyhledávání informací, práci s textem a čtení s porozuměním
- Žáky vede k sebehodnocení
- Individuálním přístupem k žákům maximalizuje jejich šanci prožít úspěch
- Umožňuje ve vhodných případech realizovat vlastní nápady, podněcuje jejich tvořivost
- Vytváří takové situace, v nichž má žák radost z učení
- Zadává žákům zajímavé úlohy

Kompetence k řešení problému:

- Vede výuku tak, aby žáci hledali různá řešení problému, svoje řešení si dokázali obhájit
- Při výuce motivuje žáky v co největší míře problémovými úlohami z praktického života
- Podněcuje žáky k práci s informacemi ze všech možných zdrojů, ústních, tištěných, mediálních a počítačových, včetně internetu, aby je uměli vyhledávat, třídit a vhodným způsobem využívat

Kompetence komunikativní:

- Vede žáky k vhodné komunikaci se spolužáky, s učiteli a ostatními dospělými ve škole i mimo školu
- Učí žáky obhajovat a argumentovat vhodnou formou svůj vlastní názor a zároveň poslouchat názor jiných
- Podporuje přátelské vztahy ve třídách a mezi třídami
- Začleňuje metody kooperativního učení a jejich prostřednictvím vede děti ke spolupráci při vyučování

Kompetence sociální a personální:

- Během vzdělávání používá skupinovou práci žáků, vzájemnou pomoc při učení a pokusech
- Sociální kompetence vyvozuje na praktických cvičeních a úkolech
- Usiluje o to, aby žáci prokázali schopnost střídat role ve skupině
- Vede žáky k respektování společně stanovených pravidel

Kompetence občanské:

- Připravuje žáky jako svobodné a zodpovědné osobnosti, uplatňující svá práva a plnící své povinnosti
- Respektuje individuální rozdíly
- Vede žáky k třídění odpadu
- Klade důraz na environmentální výchovu

Kompetence pracovní:

- Pomáhá žákům poznávat a rozvíjet své schopnosti i reálné možnosti
- Motivuje žáky k aktivnímu zapojení do výuky
- Vede žáky k objektivnímu sebehodnocení
- Výuku doplňuje o praktické ukázky

5.2.9 Chemie

Charakteristika vyučovacího předmětu

Předmět chemie poskytuje žákům hlubší porozumění přírodním jevům a jeho zákonitostem. Učí je hledat příčinné souvislosti a řešit problémy související s poznáváním přírody a s praktickým životem. Žáci si osvojují základní chemické znalosti a praktické dovednosti.

Dále se žáci prostřednictvím chemie učí experimentovat, vytvářet a ověřovat hypotézy, vyvozovat z nich závěry a ty ústně i písemně interpretovat. Žáci se učí rozlišovat příčiny chemických dějů, souvislosti a vztahy mezi nimi.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Vyučovací předmět chemie je zařazen v 8. - 9. ročníku v hodinové dotaci 2 hodiny týdně. Výuka probíhá v odborné učebně chemie. Během 2 let výuky chemie se předmětem prolínají obory Obecná chemie, Anorganická chemie, Organická chemie a Biochemie. Metody práce jsou zaměřeny na skupinové práce, laboratorní práce a práci s textem.

Obsah předmětu je zaměřen na:

- uvědomění si významu chemie jako přírodní vědy pro společnost, poznávání mnohostranného využití chemie v nejrůznějších oblastech lidské činnosti
- poznávání vybraných chemických látek a chemických reakcí, osvojování si dovedností spojené s jejich pozorováním a s prováděním jednoduchých chemických pokusů.

- získávání a upevňování dovednosti pracovat podle pravidel bezpečné práce s chemikáliemi a dovednosti poskytnout první pomoc při úrazech s vybranými nebezpečnými látkami

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- na začátku vyučovací hodiny stanoví cíl, na konci hodiny ho zhodnotí společně se žáky
- vede žáky k sebekontrolě a sebehodnocení
- zadává žákům samostatné práce vyžadující aplikaci teoretických poznatků

Kompetence k řešení problémů:

- umožňuje žákům vytvářet hypotézy, pozorovat různé jevy a hledat pro ně vysvětlení
- vytváří pro žáky praktické problémové úlohy, při nichž je nutné řešit praktické problémy
- vybírá úkoly, v nichž žák musí využít svých znalostí z více vyučovacích předmětů

Kompetence komunikativní:

- klade důraz na týmovou práci a kooperativní vyučování
- vytváří dostatečný prostor pro vyjadřování žáků a prezentaci jejich názorů a postojů
- vede žáky k využívání informačních technologií pro získávání informací
- uplatňuje ve výuce brainstorming

Kompetence sociální a personální:

- vyžaduje dodržování pravidel
- zaměřuje se na skupinovou práci, spolupráci ve třídě a vzájemnou pomoc při učení

Kompetence občanské:

- vede žáky k diskuzi
- využívá modelové situace k přiblížení probírané látky

Kompetence pracovní:

- vyžaduje od žáků zhodnocení vlastní práce i práce spolužáků a návrhy na zlepšení

5.2.10 Přírodopis

Charakteristika vyučovacího předmětu

Předmět Přírodopis svým činnostním a badatelským charakterem výuky umožňuje žákům hlouběji porozumět zákonitostem přírodních procesů, a tím si uvědomovat i užitečnost přírodovědných poznatků a jejich aplikaci v běžném životě. Zaměřuje se na poznávání přírody jako systému, chápání důležitosti udržování přírodní rovnováhy, rozvíjení dovednosti objektivně a spolehlivě pozorovat.

V předmětu přírodopis žáci postupně poznávají složitost a mnohotvárnost skutečnosti, podstatné souvislosti mezi stavem přírody a lidskou činností, především pak závislost člověka na přírodních zdrojích a vlivy lidské činnosti na stav životního prostředí a na lidské zdraví. Učí se zkoumat změny probíhající v přírodě, odhalovat příčiny a následky ovlivňování důležitých místních i globálních ekosystémů a uvědoměle využívat své přírodovědné poznání ve prospěch ochrany životního prostředí a principu udržitelného rozvoje.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Vyučovací předmět přírodopis je zařazen v 6. - 9. ročníku v hodinové dotaci 2 hodiny týdně. Výuka probíhá v odborné učebně přírodopisu. Během výuky přírodopisu se předmětem prolínají obory Obecná biologie a genetika, Botanika, Biologie hub, Zoologie, Biologie člověka, Neživá příroda a Základy ekologie.

Cílem zaměření předmětu přírodopisu je:

- pochopení souvislostí a vztahů mezi organismy a neživou přírodou, mezi organismy navzájem v různých ekosystémech
- uvědomění si nezbytnosti ochrany přírody a životního prostředí v souvislosti s globálními problémy světa
- poznávání různých praktických opatření pro ochranu přírody a životního prostředí
- používání získaných poznatků a dovedností v praxi
- získání osobního vztahu k přírodě

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- na začátku vyučovací hodiny stanoví cíl, na konci hodiny ho zhodnotí společně se žáky
- vede žáky k sebekontrolě a sebehodnocení
- zadává žákům samostatné práce vyžadující aplikaci teoretických poznatků

Kompetence k řešení problémů:

- umožňuje žákům vytvářet hypotézy, pozorovat různé jevy a hledat pro ně vysvětlení
- vytváří pro žáky praktické problémové úlohy, při nichž je nutné řešit praktické problémy
- vybírá úkoly, v nichž žák musí využít svých znalostí z více vyučovacích předmětů

Kompetence komunikativní:

- klade důraz na týmovou práci a kooperativní vyučování
- vytváří dostatečný prostor pro vyjadřování žáků a prezentaci jejich názorů a postojů
- vede žáky k využívání informačních technologií pro získávání informací
- uplatňuje ve výuce brainstorming

Kompetence sociální a personální:

- vyžaduje dodržování pravidel
- zaměřuje se na skupinovou práci, spolupráci ve třídě a vzájemnou pomoc při učení

Kompetence občanské:

- vede žáky k diskuzi

Kompetence pracovní:

- vyžaduje od žáků zhodnocení vlastní práce i práce spolužáků a návrhy na zlepšení

5.2.11 Zeměpis

Charakteristika vyučovacího předmětu

Čtyřletý předmět Zeměpis vede žáky k získávání a rozvíjení orientace v geografickém prostředí, osvojování hlavních geografických objektů, jevů, pojmů a používání poznávacích metod. Rozvíjí dovednosti pracovat se zdroji geografických informací. Vede žáky k respektování přírodních hodnot, lidských výtvorů a k podpoře ochrany životního prostředí. Rozvíjí trvalý zájem o poznávání vlastní země a regionů světa jako nedílné součásti životního způsobu moderního člověka. Zeměpis také vede ke spojování poznatků z výuky s informacemi ze sdělovacích prostředků a k vytváření ucelené představy o Zemi a procesech na ní probíhajících. Dále rozvíjí kritické myšlení a logické uvažování. Umožňuje aplikovat geografické poznatky v praktickém životě.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Předmět Zeměpis je vyučován jako samostatný předmět v 6., 7., 8. a 9. ročníku. Ve všech ročnících je časová dotace dvě hodiny týdně. Standardní délka vyučovací hodiny je 45 minut. Výuka probíhá většinou v kmenových třídách vybavených promítací technikou. Dále jsou využívány interaktivní tabule, tablety či školní počítačové učebny.

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- k vyhledávání, shromažďování, třídění, porovnávání informací
- k používání odborné terminologie
- k nalézání souvislostí mezi získanými poznatky a využití v praxi
- k využívání vlastních zkušeností a poznatků z jiných předmětů

Kompetence komunikativní:

- ke komunikaci mezi sebou a učitelem a k dodržování předem stanovených pravidel vzájemné komunikace
- k naslouchání a respektování názorů druhých
- k interpretaci či prezentaci různých textů, obrazových materiálů, grafů a jiných forem záznamů v písemné i mluvené podobě

Kompetence k řešení problémů

- k vyhledávání, kombinování a ověřování informací z různých informačních zdrojů
- k využívání metod, při kterých docházejí k objevům, řešením a závěrům sami žáci

- k argumentaci, k diskusi na dané téma, k obhajování svých výroků k odpovědím na otevřené otázky
- k práci s chybou

Kompetence sociální a personální:

- k utváření pocitu zodpovědnosti za svá jednání
- k spoluúčasti na hodnocení svých výsledků
- k občanské odpovědnosti za vytváření podmínek pro udržitelný rozvoj v lokálním a globálním měřítku

Kompetence občanské:

- k dodržování pravidel slušného chování

Kompetence pracovní:

- k dodržování pravidel bezpečného chování v terénu
- k vyhledávání, ověření a využívání různých zdrojů informací

5.2.12 Výchova ke zdraví

Charakteristika vyučovacího předmětu

V předmětu Výchova ke zdraví je realizován obsah vzdělávací oblasti Člověk a zdraví. Cílové zaměření vzdělávací oblasti Vzdělávání v dané vzdělávací oblasti směřuje k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí tím, že vede žáka k:

- poznávání zdraví jako důležité hodnoty v kontextu dalších životních hodnot
- pochopení zdraví jako vyváženého stavu tělesné, duševní i sociální pohody a k vnímání radostných prožitků z činností podpořených pohybem, příjemným prostředím a atmosférou příznivých vztahů
- poznávání člověka jako jedince závislého v jednotlivých etapách života na způsobu vlastního jednání a rozhodování, na úrovni mezilidských vztahů i na kvalitě prostředí
- získávání základní orientace v názorech na to, co je zdravé a co může zdraví prospět, i na to, co zdraví ohrožuje a poškozuje
- využívání osvojených preventivních postupů pro ovlivňování zdraví v denním režimu, k upevňování způsobů rozhodování a jednání v souladu s aktivní podporou zdraví v každé životní situaci i k poznávání a využívání míst souvisejících s preventivní ochranou zdraví

- propojování zdraví a zdravých mezilidských vztahů se základními etickými a morálními postoji, s volným úsilím atd.,
- chápání zdatnosti, dobrého fyzického vzhledu i duševní pohody jako významného předpokladu pro výběr partnera i profesní dráhy, pro uplatnění ve společnosti atd.
- ochraně zdraví a životů při každodenních rizikových situacích i mimořádných událostech a k využívání osvojených postupů spojených s řešením jednotlivých mimořádných událostí
- aktivnímu zapojování do činností podporujících zdraví a do propagace zdravotně prospěšných činností ve škole i v obci

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Výchova ke zdraví se vyučuje v 6. a 7. ročníku v jednohodinové časové dotaci. Výuka probíhá převážně v kmenových třídách, nebo popřípadě i mimo budovu školy.

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Vzdělávací obor Výchova ke zdraví vede žáky k aktivnímu rozvoji a ochraně zdraví v propojení všech jeho složek (sociální, psychické a fyzické) a učí je být za ně odpovědný. Svým vzdělávacím obsahem navazuje na obsah vzdělávací oblasti Člověk a jeho svět a prolíná do ostatních vzdělávacích oblastí. Žáci si osvojují zásady zdravého životního stylu a jsou vedeni k jejich uplatňování ve svém životě i k osvojování účelného chování při ohrožení v každodenních rizikových situacích i při mimořádných událostech. Vzhledem k individuálnímu i sociálnímu rozměru zdraví obsahuje vzdělávací obor Výchova ke zdraví výchovu k mezilidským vztahům a je velmi úzce propojen s průřezovým tématem Osobnostní sociální výchova. Žáci si rozšiřují a prohlubují poznatky o sobě i vztazích mezi lidmi, partnerských vztazích, manželství a rodině, škole a společenství vrstevníků.

5.2.13 Hudební výchova

Charakteristika vyučovacího předmětu

Předmět Hudební výchova je zaměřen na rozvoj hudebnosti žáků prostřednictvím hudebních činností (zpěv, poslech, hra na jednoduché hudební nástroje, pohyb) a vytváření jejich vztahu k hudbě a umění. Z hlediska obsahu je výuka zaměřena především na zpěv, hru na jednoduché hudební nástroje a hudebně pohybovou výchovu. Svůj hudební projev žáci postupně kultivují a vytvářejí si na něj kritický náhled. Konkrétní hudební materiál (písně, poslechové skladby, apod.) volí vždy učitel dle dispozic a zájmů konkrétní třídy. Výuka probíhá v hudebně. Cílové zaměření předmětu Ve vzdělávacím předmětu Hudební výchova je výuka směřována k: - podchycení a rozvíjení zájmu o hudbu a umění

- využití a rozvíjení přirozené hudebnosti žáků prostřednictvím hudebních aktivit
- vytváření potřeb hudbu aktivně vyhledávat
- kritickému hodnocení hudby podle objektivních i subjektivních měřítek

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Hudební výchova se vyučuje v 6., 7., a 9. ročníku v jednohodinové časové dotaci. Výuka probíhá převážně v učebně hudební výchovy, v kmenových třídách, popřípadě i mimo budovu školy (např. výchovné koncerty). Vedeme žáky také k samostatnému vyhledávání informací z dostupných zdrojů (zpěvníky, internet).

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- rozvíjíme u žáků smysl pro rytmus, učíme je správně používat hlas
- rozvíjíme hlasovou hygienu pomocí dechových cvičení
- seznamujeme žáky se základními hudebními nástroji
- seznamujeme žáky s jednoduchou grafickou podobou hudby
- rozvíjíme u žáků představivost, hudební citění
- obohacujeme repertoár žáků o písně různých žánrů, navazujeme na zkušenosti z MŠ

Kompetence k řešení problémů:

- vedeme žáky k práci s různými informacemi
- podporujeme netradiční způsoby řešení hudebního vyjadřování
- vedeme žáky ke správnému zacházení s hudebními nástroji
- využíváme znalostí a dovedností žáků k jejich prezentování

Kompetence komunikativní:

- vedeme žáky k diskusi o poslouchaných skladbách a oblíbených interpretech
- učíme naslouchat hudbě a vnímat ji jako prostředek komunikace mezi lidmi
- klademe důraz na prožitkové vyučování
- vytváříme dostatečný prostor pro vyjadřování žáků

Kompetence sociální a personální:

- vedeme žáky ke skupinovému vyučování a spolupráci

- volíme formy práce, které pojímají různorodý kolektiv třídy umožňující vzájemnou inspiraci, podporujeme talentované žáky

Kompetence občanské:

- vedeme žáky k vzájemnému naslouchání, respektu
- respektujeme individuální rozdíly
- zařazujeme do výuky seznamování s lidovými tradicemi a zvyky
- podporujeme žáky při vystoupeních a dalších akcích např. pro město, mateřské školy, seniory

Kompetence pracovní:

- vedeme žáky ke koncentraci na pracovní výkon a jeho dokončení
- vyžadujeme od žáků vlastní zhodnocení, návrhy na zlepšení
- učíme žáky posoudit své schopnosti a možnosti
- seznamujeme žáky s různými profesemi v hudební oblasti

5.2.14 Výtvarná výchova

Charakteristika vyučovacího předmětu

V předmětu výtvarná výchova se žák učí:

- pracovat s vizuálně obraznými znakovými systémy
- rozvíjet tvůrčí činnosti, smyslovou citlivost a uplatňovat subjektivitu
- přistupovat k uměleckému procesu v jeho celistvosti a chápat ho jako způsob poznání a komunikace
- užívat různých uměleckých vyjadřovacích prostředků včetně nejnovějších informačních a komunikačních technologií

Všechny výstupy žák naplňuje opakovaně ve všech ročnících, zpracovává různá témata. Rozvíjí především průřezové téma Osobnostní a sociální výchovy (týká se společného zaměření na rozvoj smyslového vnímání, kreativity, vnímání a utváření mimouměleckého estetického)

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Výuka probíhá v učebně výtvarné výchovy, případně i v multimediální učebně. K výuce mohou být využívána i další podnětná prostředí, jako přírodní scenérie či výstavy uměleckých děl. Časová

dotace je v 6. a 7. ročníku dvě hodiny, v 8. a 9. ročníku jedna hodina týdně. V 8. a 9. ročníku se učí výtvarná výchova v dvouhodinových blocích jednou za 14 dní.

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- vést žáky k tomu, aby se naučili rozumět obecně používaným termínům ve výtvarné oblasti a aby s nimi dovedli zacházet,
- ukázat žákům, že přehled v oblasti umění a kultury jim umožní prožitky z těchto oborů lidské činnosti intenzivněji prožívat.

Kompetence k řešení problémů:

- vést žáky k tomu, aby při svém hodnocení umění postupovali uvážlivě, tak, aby svůj názor byli schopni obhájit,
- předkládat žákům dostatečné množství estetických prožitků a poskytnout dostatek prostoru k tomu, aby si uvědomili, že různí lidé vnímají stejnou věc různě.

Kompetence komunikativní:

- vést žáky k tomu, aby vnímali i neverbální vyjadřování a aby sami tuto komunikaci využívali,
- ukázat žákům, že vyslechnout názor druhých lidí na společně prožitý estetický zážitek a vhodně na něho reagovat může být přínosem,
- poskytnout dětem dostatečný prostor k jejich vlastnímu uměleckému projevu.

Kompetence sociální a personální:

- vysvětlit a vybudovat zásady chování na kulturních akcích,
- ukázat dětem potřebu spolupráce s ostatními a důležitost úkolů, které v týmu plní,
- na základě respektování názorů každého žáka budovat v dětech sebedůvěru.

Kompetence občanské:

- vysvětlit žákům potřebu respektovat, chránit a oceňovat naše tradice a kulturní a historické dědictví,
- budovat v dětech pozitivní postoj k uměleckým dílům, smysl pro kulturu a tvořivost,
- vést žáky k tomu, aby se sami zapojovali do kulturního dění ve společnosti.

Kompetence pracovní:

- vysvětlit žákům, jak správně používat výtvarné potřeby a jak o ně pečovat

5.2.15 Tělesná výchova**Charakteristika vyučovacího předmětu**

Předmět Tělesná výchova jako součást komplexnějšího vzdělávání žáků v problematice zdraví směřuje na jedné straně k poznání vlastních pohybových možností a zájmů, na druhé straně k poznávání účinků konkrétních pohybových činností na tělesnou zdatnost, duševní a sociální pohodu. Pohybové vzdělávání postupuje od spontánní pohybové činnosti žáků k činnosti řízené a výběrové, jejímž smyslem je schopnost samostatně ohodnotit úroveň své zdatnosti a řadit do denního režimu pohybové činnosti pro uspokojování vlastních pohybových potřeb i zájmů, pro optimální rozvoj zdatnosti a výkonnosti, pro regeneraci sil a kompenzaci různého zatížení, pro podporu zdraví a ochranu života. Předpokladem pro osvojování pohybových dovedností je v základním vzdělávání žákův prožitek z pohybu a z komunikace při pohybu, dobře zvládnutá dovednost pak zpětně kvalitu jeho prožitku umocňuje. Charakteristické pro pohybové vzdělávání je rozpoznávání a rozvíjení pohybového nadání, které předpokládá diferenciaci činností i hodnocení výkonů žáků. Neméně důležité je odhalování zdravotních oslabení žáků a jejich korekce v běžných i specifických formách pohybového učení - v povinné tělesné výchově, případně ve zdravotní tělesné výchově. Proto se nedílnou součástí tělesné výchovy stávají korektivní a speciální vyrovnávací cvičení, která jsou podle potřeby preventivně využívána v hodinách tělesné výchovy pro všechny žáky nebo jsou zadávána žákům se zdravotním oslabením místo činností, které jsou kontraindikací jejich oslabení. Výuka probíhá v tělocvičně, sportovní hale, na sportovní hřiště, v přírodě.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Tělesná výchova se vyučuje v 6. - 9. ročníku s časovou dotací 2 hodiny týdně. Výuka probíhá v tělocvičně, ve sportovní hale, na venkovním sportovišti, ve volné přírodě. V úvodu hodiny žáci absolvují nástup, rozcvičení a dále se věnují v hlavní části hodiny danému typu sportování. Ke konci hodiny dochází k závěrečnému zklidnění - relaxaci.

Výchovné a vzdělávací strategie učitele**Kompetence k učení:**

- Vedeme žáky k osvojení si základního tělocvičného názvosloví

- Umožňujeme žákům, aby na základě jasných kritérií hodnotili své činnosti nebo výsledky
- vedeme žáky k poznávání vlastních pohybových schopností a jejich individuálnímu rozvoji
- nabízíme žákům řadu metod a způsobů k poznání účinků pohybových činností na tělesnou zdatnost a zdraví

Kompetence k řešení problémů:

- usilujeme, aby žák přemýšlel o problému při ovládání cviku, sportovního prvku a hledal tréninkové cesty k jeho odstranění
- snažíme se, aby žák hledal vhodnou taktiku v individuálních a kolektivních sportech

Kompetence sociální:

- vedeme žáky k dodržování pravidel fair – play, označování přestupků proti sportovním i etickým pravidlům
- podporujeme rozvoj spolupráce uvnitř kolektivu sportovního družstva
- umožňujeme žákům ohodnotit úroveň své zdatnosti

Kompetence komunikativní:

- učíme žáky si vyslechnout a přijmout pokyny vedoucího družstva

Kompetence pracovní:

- vedeme žáky k dodržování bezpečnosti a pravidel při sportu z hlediska ochrany svého zdraví i zdraví druhých
- Seznamujeme žáky s možnými riziky při sportovních činnostech

5.2.16 Pracovní činnosti

Charakteristika vyučovacího předmětu

Vzdělávací předmět Pracovní činnosti zahrnuje obor Práce s technickými materiály a Pěstitelské práce, chovatelství.

Postihuje široké spektrum činností a technologií, vede žáky k získávání základních uživatelských dovedností v různých oborech lidské činnosti. Důležitost předmětu podtrhuje fakt, že náš region patří k významným oblastem zemědělské výroby, mlékárenského průmyslu a strojírenství.

Cíleně se zaměřuje na praktické pracovní dovednosti a návyky a tím doplňuje vzdělávání o důležitou složku nezbytnou pro uplatnění člověka v dalším životě a ve společnosti.

Žáci se učí pracovat s různými materiály a osvojují si základní pracovní dovednosti a návyky. Učí se plánovat, organizovat a hodnotit pracovní činnosti samostatně i ve skupině spolužáků.

Vyučovací předmět **Volba povolání** stimuluje v žácích pozitivní vztah k práci a k jejím výsledkům.

Předmět poskytuje autentické a objektivní poznávání okolního světa, motivuje k potřebné sebedůvěře, k novému postoji a hodnotám ve vztahu k práci člověka, techniky, nových informačních technologií a životnímu prostředí.

Předmět zobrazuje práci jako příležitost k seberealizaci, učí žáky orientovat se v různých oborech lidské činnosti.

Obsahové, časové a organizační vymezení vyučovacího předmětu

Vzdělávací obsah je realizován v 6., 7. a 9. ročníku v časové dotaci 2 h jedenkrát za čtrnáct dní. Je určen všem žákům bez rozdílu, chlapcům i dívkám. Výuka probíhá v kmenových třídách, ve školní dílně, na školních pozemcích a na exkurzích do průmyslových či zemědělských provozů.

Předmět je vyučován na druhém stupni v 8. třídě s časovou dotací jedné hodiny týdně (blok 2 vyučovací hodiny - 1x za 14 dní).

Výuka probíhá v kmenových třídách, popř. ve speciálních učebnách. V rámci předmětu je naplánováno několik exkurzí.

Do předmětu Volba povolání jsou včleněna tato průřezová témata: OSV, VDO, VMEGS, EV, MKV, MV.

Poznámky k vyučovacímu předmětu v rámci učebního plánu.

V 8. ročníku jsou v předmětu pracovní činnost (volba povolání) začleněny výstupy z předmětu Výchova k občanství a to konkrétně VO 9-2-01, VO 9-2-02, VO 9-2-03, VO 9-2-04, VO 9-3-02, VO – 9-3-03.

Výchovné a vzdělávací strategie učitele

Kompetence k učení:

- Stanoví cíl hodiny, na konci jej společně s žáky vyhodnotí
- Umožňuje žákům ve vhodných případech realizovat vlastní náměty a nápady
- Umožňuje žákům pozorovat, porovnat výsledky a vyvozovat závěry
- Využívá sebehodnocení žáků
- učí pozitivnímu vztahu k práci a odpovědnosti za kvalitu svých i společných výsledků práce
- vyžaduje vytrvalost a soustavnost při plnění úkolů
- pomáhá se orientovat se v pracovních činnostech vybraných profesí
- Vede žáky k objektivitě při rozhodování, možnostech o volbě vhodného povolání.
- nabízí nástroje a možnosti využití profesních informací a poradenských služeb pro výběr vhodného vzdělání.
- vede žáky k vhodné reprezentaci sebe sama při vstupu na trh práce.

Kompetence k řešení problému:

- vede žáky k tomu, aby si uvědomovali potřebu praktického ověřování řešení problému
- učí žáky využívat svých individuálních schopností
- vede žáky k samostatnosti a odpovědnosti za provedenou práci
- učí žáky používat jednotlivé pracovní nástroje, náradí a pomůcky při práci ve škole i běžném životě
- organizuje práci na projektech v delším časovém horizontu
- Umožňuje žákům vytvářet hypotézy, hledat pro ně vysvětlení, diskutovat o výsledku a zvážit jeho uplatnění v praxi
- Nabízí žákům k řešení situace, které vyžadují propojení znalostí z různých oblastí lidské činnosti, a tak i více pohledů k řešení
- přistupuje pozitivně k řešení problémů.
- klade důraz na aplikaci poznatků v praxi
- předkládá žákům problémové situace k řešení

Kompetence komunikativní:

- motivuje žáky k účinné komunikaci při práci s technickými materiály
- seznamuje žáky s přesným významem pojmů v oblasti práce s technickými materiály, zahradnickým náradím a pomůckami a přípravy pokrmů

- využívá schopnosti žáků pro kolektivní práci
- motivuje žáky k uplatňování vlastního myšlení a představivosti
- vede žáky k vlastní aktivitě a tvůrčímu přístupu k práci
- poskytuje žákům dostatek možností pro prezentování jejich práce
- Vytváří prostor k řešení při problémových situacích v komunitním kruhu
- vede žáky k diskuzi
- vyžaduje argumentaci.
- preferuje vzájemnou spolupráci a komunikaci o problémech
- respektuje individualitu žáka

Kompetence sociální a personální:

- iniciuje práci ve dvojicích a skupinách
- přiřazuje žákům různé role ve skupině
- vede žáky k ohleduplnosti na pracovišti
- vyžaduje důsledně respektování pravidel týmové práce
- buduje u žáků sebedůvěru a zdravé sebevědomí
- organizuje poznávání výrobních činností v praktických podmínkách (exkurze)
- využívá informačních zdrojů k získávání nových poznatků
- vede žáky ke vzájemné úctě a respektu

Kompetence občanské a pracovní:

- představuje žákům práci a pracovní činnosti jako příležitost k jejich seberealizaci
- rozvíjí u žáků konstruktivní myšlení
- vede žáky k osvojování a využívání jednotlivých pracovních technik
- vede žáky k dodržování zásad ochrany životního prostředí
- vyžaduje dodržování zásad bezpečnosti při práci
- motivuje žáky ke snaze o co nejlepší kvalitu práce
- předkládá žákům srovnání hospodárnosti různých postupů, které vedou k témuž cíli
- klade důraz na dodržování morálních zásad a pravidel slušného chování

6 HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

Obecná ustanovení

Na základě ustanovení zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) vydávám jako statutární orgán školy směrnici – Pravidla pro hodnocení chování a výsledků vzdělávání. Směrnice je součástí Školního řádu (podle § 30 odst. 2 školského zákona).

Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou, zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

1. Pedagogičtí pracovníci zajišťují, aby žáci a zákonní zástupci žáků byli včas informováni o průběhu a výsledcích vzdělávání žáka.
2. Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení; za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení.
3. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno kombinací klasifikačního stupně (známky) a slovního hodnocení (popisné zpětné vazby). Žáci prvních ročníků jsou v prvním pololetí hodnoceni pouze slovně.
4. O slovním hodnocení výsledků vzdělávání žáka rozhodne ředitel školy na základě písemné žádosti zákonného zástupce žáka.
5. U žáků se specifickými poruchami učení je předpoklad, že se zákonný zástupce žáka bude podílet na pravidelné přípravě (spolupráci) na vyučování. Jen vzájemnou spoluprací zákonných zástupců žáka a školy lze očekávat u žáka se specifickými poruchami učení postupné zlepšování výkonů ve výchovně – vzdělávacím procesu.
6. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně

opakoval ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.

7. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.
8. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník.
9. Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, potom krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.
10. Ředitel školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.
11. Výchovnými opatřeními jsou pochvaly nebo jiná ocenění a kázeňská opatření. Kázeňským opatřením je opatření, které nemá právní důsledky pro žáka. Pochvaly, jiná ocenění a kázeňská opatření může udělit či uložit ředitel školy, třídní učitel, nebo jakýkoli pedagog.
12. Zvláště hrubé slovní a úmyslné fyzické útoky žáka vůči pracovníkům školy se vždy považují za závažné zaviněné porušení povinností stanovených školským zákonem.
13. Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za dlouhodobou úspěšnou práci.
14. Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelem školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.

15. Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi uložit:
 - a) písemné napomenutí třídního učitele do žákovské knížky
 - b) důtku třídního učitele
 - c) důtku ředitele školy
 - d) druhý nebo třetí stupeň z chování
16. Třídní učitel neprodleně oznámí řediteli školy uložení důtky třídního učitele. Důtku ředitele školy lze žákovi uložit pouze po projednání v pedagogické radě.
17. Ředitel školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění nebo uložení napomenutí nebo důtky a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.
18. Udělení pochvaly a jiného ocenění a uložení napomenutí nebo důtky se zaznamená do dokumentace školy. Pochvala ředitele školy se zaznamenává na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.
19. Žák, který zamešká za pololetí více jak 60% docházky, je povinen vykonat na základě doporučení vyučujícího daného předmětu komisionální přezkoušení z předmětů, v nichž nelze objektivně hodnotit.

Stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace a zásady pro používání slovního hodnocení.

1. Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:
 - a) 1 - velmi dobré
 - b) 2 - uspokojivé
 - c) 3 - neuspokojivé
2. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech, stanovených školním vzdělávacím programem, a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.

3. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:
 - a) 1 - výborný
 - b) 2 - chvalitebný
 - c) 3 - dobrý
 - d) 4 - dostatečný
 - e) 5 - nedostatečný
4. Není-li možné žáka hodnotit z některého předmětu, uvede se na vysvědčení u příslušného předmětu místo stupně prospěchu slovo „nehodnocen(a)“.
5. Pokud je žák z vyučování některého předmětu zcela uvolněn, uvede se na vysvědčení u příslušného předmětu místo stupně prospěchu slovo „uvolněn(a)“.
6. Při hodnocení touto stupnicí jsou výsledky vzdělávání žáka a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Klasifikace zahrnuje ohodnocení píle žáka a jeho přístup ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.
7. Při hodnocení žáka podle odstavců 1 a 3 se na prvním stupni použije pro zápis stupně hodnocení číslice, na druhém stupni se použije slovní označení stupně hodnocení podle odstavců 1 a 3.
8. Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:
 - **v případě klasifikace:**
 - a) prospěl(a) s vyznamenáním
 - b) prospěl(a)
 - c) neprospěl(a)
 - **v případě slovního hodnocení:**
 - a) prospěl(a)
 - b) neprospěl(a)
9. Žák je hodnocen stupněm:
 - a) prospěl(a) s vyznamenáním, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 - chvalitebný a průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,50 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré,
 - b) prospěl(a), není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením,

- c) neprospěl(a), je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením.

V případě slovního hodnocení:

- a) prospěl(a), je-li průměr měřitelných prací ve všech povinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem více než 30%.
 - b) neprospěl(a), nedosáhne-li průměr měřitelných prací v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem 30%.
10. Při hodnocení žáků, kteří nejsou státními občany České republiky a plní v České republice povinnou školní docházku, se dosažená úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost, která ovlivňuje výkon žáka. Při hodnocení těchto žáků ze vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura určeného Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání se na konci tří po sobě jdoucích pololetí po zahájení docházky do školy v České republice vždy považuje dosažená úroveň znalosti českého jazyka za závažnou souvislost, která ovlivňuje výkon žáka.

Komisionální přezkoušení

1. Komisi pro komisionální přezkoušení jmenuje ředitel školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.
2. Komise je tříčlenná a tvoří ji:
 - a) předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,
 - b) zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,
 - c) přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.
3. Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.
4. O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.
5. Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.

6. Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.
7. Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

Odlišnosti pro individuální vzdělávání:

Pokud má zákonný zástupce pochybnosti o správnosti hodnocení žáka, může do 8 dnů od konání zkoušek písemně požádat ředitele školy o přezkoušení žáka; byl-li zkoušejícím žáka ředitel školy, krajský úřad. Pokud ředitel školy nebo krajský úřad žádosti vyhoví, nařídí komisionální přezkoušení žáka.

Odlišnosti pro zkoušky při plnění povinné školní docházky v zahraničí:

1. Žák, který plní povinnou školní docházku v zahraniční škole a koná zkoušku ve spádové škole, koná ji:
 - a) ve všech ročnících ze vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura, stanoveného Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání,
 - b) v posledních dvou ročnících prvního stupně ze vzdělávacího obsahu vlastivědné povahy vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Člověk a jeho svět, stanoveného Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání,
 - c) na druhém stupni ze vzdělávacího obsahu vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Dějepis a ze vzdělávacího obsahu vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Zeměpis, stanovených Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.
2. Žák, který plní povinnou školní docházku formou individuální výuky v zahraničí, koná zkoušku z každého předmětu uvedeného ve školním vzdělávacím programu zkoušející školy.
3. Obsahem zkoušky je vzdělávací obsah za období, po které žák plnil povinnou školní docházku podle odstavce 1 nebo 2. Konkrétní obsah a rozsah zkoušky stanoví ředitel zkoušející školy v souladu se školním vzdělávacím programem zkoušející školy. Se stanoveným obsahem a rozsahem zkoušky seznámí ředitel zkoušející školy s dostatečným časovým předstihem zákonného zástupce žáka, nejpozději však při stanovení termínu zkoušky.
4. Zkoušku lze konat za období nejméně jednoho pololetí školního roku, nejdéle však za období dvou školních roků.
5. Pokud je žák zkoušen z psaní, může využít i jiné písmo (latinku) než vázané, podle toho, jak je vyučováno na zahraniční škole.

5. Zkouška je komisionální. Komisi jmenuje ředitel zkoušející školy.
6. Komise je tříčlenná a tvoří ji:
 - a) předseda, kterým je ředitel zkoušející školy, popřípadě jím pověřený učitel,
 - b) zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,
 - c) přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.
7. Termín konání zkoušky dohodne ředitel zkoušející školy se zákonným zástupcem žáka tak, aby se zkouška uskutečnila nejpozději do dvou měsíců po skončení období, za které se zkouška koná. Nedojde-li k dohodě mezi zákonným zástupcem žáka a ředitelem zkoušející školy, stanoví termín zkoušky ředitel zkoušející školy. Není-li možné žáka ze závažných důvodů v dohodnutém termínu přezkoušet, stanoví ředitel zkoušející školy náhradní termín zkoušky tak, aby se zkouška uskutečnila nejpozději do čtyř měsíců po skončení období, za které se zkouška koná.
8. Před konáním zkoušky předloží zákonný zástupce žáka řediteli zkoušející školy vysvědčení žáka za příslušný ročník zahraniční školy a jeho překlad do českého jazyka. Pokud toto vysvědčení neobsahuje jednoznačné vyjádření o úspěšnosti ukončení příslušného ročníku základního vzdělávání nebo pololetí školního roku, předloží zástupce žáka potvrzení zahraniční školy o úspěšnosti ukončení příslušného ročníku základního vzdělávání nebo pololetí školního roku a jeho překlad do českého jazyka. Pro stanovení stupně celkového hodnocení žáka devátého ročníku na konci školního roku je rozhodný výsledek zkoušky a vyjádření zahraniční školy, že žák úspěšně ukončil devátý ročník základního vzdělávání. V případě pochybností o správnosti překladu je ředitel zkoušející školy oprávněn požadovat předložení úředně ověřeného překladu.
9. O zkoušce se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.
10. Výsledek zkoušky stanoví komise hlasováním. Výsledek zkoušky se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitel zkoušející školy sdělí výsledek zkoušky prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. Po vykonání zkoušek vydá ředitel zkoušející školy žákovi vysvědčení. Na vysvědčení žák není hodnocen z chování. Na vysvědčení se uvede text „Žák/žákyně plní povinnou školní docházku podle § 38 školského zákona“.
11. V případě, že zákonný zástupce žáka má pochybnosti o správnosti výsledku zkoušky, může požádat o přezkoušení.

Pravidla pro domácí vzdělávání

Domácí vzdělávání žáka povoluje ředitel na základě žádosti rodičů. Žák musí naplňovat platný vzdělávací program školy. Naplňování očekávaných výstupů je ověřováno ze strany školy na konci každého klasifikačního období (čtvrtletí). Na formě ověřování očekávaných výstupů se dohodne vyučující se zákonným zástupcem žáka vždy na začátku školního roku. Formou ověřování se rozumí: test, ústní zkoušení, prezentace portfolio, rozhovoru se žákem apod.

Opravné zkoušky

1. Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.
2. Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.
3. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.
4. V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení na jiné základní škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.
5. Komisi pro opravnou zkoušku jmenuje ředitel školy. V případě, že je vyučujícím daného předmětu, jmenuje komisi krajský úřad.
6. Komise je tříčlenná a tvoří ji:
 - a) předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,
 - b) zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,
 - c) přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.
7. Výsledek opravné zkoušky již nelze napadnout. Výsledek opravné zkoušky stanoví komise hlasováním. Výsledek opravné zkoušky se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu.

Ředitel školy sdělí výsledek opravné zkoušky prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka.

8. O opravné zkoušce se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.
9. Žák může v jednom dni vykonat opravnou zkoušku pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín opravné zkoušky.
10. Konkrétní obsah a rozsah opravné zkoušky stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.

Způsob získávání podkladů pro hodnocení

1. Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učených výkonech pro určitou indispozici.
2. Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků pedagogickými pracovníky je jednoznačné, srozumitelné, srovnatelné s předem stanovenými kritérii, věcné, všestranné, pedagogicky zdůvodnitelné, odborně správné a doložitelné.
3. Podklady pro hodnocení a klasifikaci získávají vyučující zejména: soustavným diagnostickým pozorováním žáků, sledováním jeho výkonů a připravenosti na vyučování, různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové ...), kontrolními písemnými pracemi, analýzou výsledků různých činností žáků, konzultacemi s ostatními vyučujícími a podle potřeby i psychologickými a zdravotnickými pracovníky.
4. Žák 1. až 9. ročníku základní školy musí mít z každého předmětu minimálně 3 podklady pro hodnocení (známka, procenta, body, slovní hodnocení apod.). Hodnocení získávají vyučující průběžně během čtvrtletí. Kritéria pro stanovování jednotlivých stupňů hodnocení jsou uvedena v další části tohoto dokumentu.
5. Učitel může průběžné výsledky vzdělávání žáka vyjadřovat v procentech či bodech, nastavená kritéria však musí být žákům prokazatelně a srozumitelně sdělena dopředu. V klasifikačních obdobích pololetích vyučující tyto údaje vždy převádí na známky.
6. V každém předmětu (kromě výchov a praktických činností) si žák vede portfolio (sběrné nebo dokladové), ve kterém shromažďuje důkazy o svém učení v souladu s výukovými cíli.
7. Nedílnou součástí hodnocení žáka je jeho vlastní sebehodnocení, které probíhá pravidelně na základě předem stanovených výukových cílů, minimálně však jednou za čtvrtletí. Sebehodnocení

může probíhat ústně, minimálně jednou za čtvrtletí je zaznamenáváno písemně a uloženo do portfolia žáka.

8. Učitel oznamuje žákovi výsledek každého hodnocení, hodnocení zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 14 dnů. Učitel sděluje všechny známky a hodnocení, které bere v úvahu při celkovém hodnocení, zástupcům žáka, a to zejména prostřednictvím zápisů do elektronické žákovské knížky – současně se sdělováním žákům.

Žákovi je poskytována průběžná, okamžitá zpětná vazba od učitele, který vede své žáky i k vzájemnému (vrstevnickému) hodnocení.

9. Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích.
10. O termínu písemné zkoušky, která má trvat více než 25 minut, informuje vyučující žáky dostatečně dlouhou dobu předem. Ostatní vyučující o tom informuje formou zápisu do elektronické třídní knihy. V jednom dni mohou žáci psát pouze jednu písemnou práci uvedeného charakteru.
11. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každém hodnocení žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkového hodnocení žáka i způsob získání známek nebo slovního hodnocení (ústní zkoušení, písemné ...). V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.
12. Vyučující zajistí zapsání známek také do katalogového listu v elektronické podobě a dbá o jejich úplnost. Do katalogového listu jsou zapisovány známky z jednotlivých předmětů, udělená výchovná opatření a další údaje o chování žáka, jeho pracovní aktivitě a činnosti ve škole.
13. Klasifikační stupeň nebo slovní hodnocení určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. Při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu (lázeňské léčení, léčebné pobyty, dočasné umístění v ústavech, apod.) vyučující respektuje známky nebo slovní hodnocení žáka, které škole sdělí škola při instituci, kde byl žák umístěn; žák se znovu nepřezkoušuje.
14. Při určování stupně prospěchu a při tvorbě slovního hodnocení v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Stupeň prospěchu se neurčuje pouze na základě aritmetického průměru z

klasifikace za příslušné období. Výsledné hodnocení za klasifikační období musí odpovídat hodnocením, které žák získal a které byly sděleny zákonnému zástupci.

15. Případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování se projednají v pedagogické radě, a to zpravidla v listopadu a v dubnu.
16. Na konci klasifikačního období, v termínu, který určí ředitel školy, nejpozději však 24 hodin před jednáním pedagogické rady o klasifikaci, zapíše učitelé příslušných předmětů číslicí výsledky celkové klasifikace do přehledu známek a připraví návrhy na umožnění opravných zkoušek, na klasifikaci v náhradním termínu apod.
17. Zákonné zástupce žáka informuje o prospěchu a chování žáka: třídní učitel a učitelé jednotlivých předmětů v polovině prvního a druhého pololetí; třídní učitel nebo učitel, jestliže o to zákonní zástupci žáka požádají.
18. Informace jsou zákonnému zástupci žáka předávány převážně při osobním jednání na třídních schůzkách, na které jsou zváni způsobem v místě obvyklým. Zákonnému zástupci žáka, který se nemohl dostavit na školu v určený termín, poskytnou vyučující možnost individuální konzultace. Údaje o hodnocení vzdělávání a chování žáka jsou sdělovány pouze zástupcům žáka, nikoli veřejně.
19. V případě mimořádného zhoršení prospěchu žáka informuje zákonného zástupce žáka vyučující předmětu bezprostředně a prokazatelným způsobem.
20. Pokud je hodnocení žáka stanoveno na základě písemných nebo grafických prací, žák si tyto práce uschová v portfoliu po dobu, během které se hodnocení žáka určuje nebo ve které se k ní mohou zákonní zástupci žáka odvolat, tzn. celý školní rok včetně hlavních prázdnin, v případě žáků s odloženou klasifikací nebo opravnými zkouškami až do 30. 10. dalšího školního roku. Opravené písemné práce musí být předloženy všem žákům a na požádání ve škole také zákonnému zástupci žáka.
21. Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu, zejména:
 - a) nehodnotí žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden
 - b) účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit i to, co žák umí
 - c) učitel hodnotí jen probrané učivo, zadávání nové látky k samostatnému nastudování celé třídy není přípustné
 - d) před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičení a zažití učiva
 - e) prověřování znalostí provádět až po dostatečném procvičení učiva.

22. Třídní učitelé jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů na pedagogické radě.
23. Žáci jsou v pololetí a na konci roku hodnoceni kombinací slovního hodnocení (popisné zpětné vazby) a známky (na vysvědčení). Žáci 1. ročníků jsou v prvním pololetí hodnoceni pouze slovně.

Hodnocení chování

Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, i s ostatními učiteli a rozhoduje o ní ředitel školy po projednání v pedagogické radě. Pokud třídní učitel tento postup nedodrží, mají možnost podat návrh na pedagogické radě i další vyučující. Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování daných školním řádem během klasifikačního období.

Při hodnocení chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka. V případě slovního hodnocení se i chování žáků formuluje slovně.

Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování jsou následující:

Stupeň 1 - velmi dobré

- žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu méně závažných přestupků se dopouští ojediněle
- žák je přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 - uspokojivé

- chování žáka je v rozporu s pravidly slušného chování a s ustanoveními školního řádu
- žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo školního řádu
- opakovaně se dopouští méně závažných přestupků
- zpravidla se po udělení důtky ředitele školy dopouští dalších přestupků svým chováním opakovaně narušuje výchovně vzdělávací činnost školy ohrožuje bezpečnost a zdraví vlastní nebo jiných osob.

Stupeň 3 - neuspokojivé

- chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování
- žák se dopustí takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob
- záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy, zpravidla se po udělení 2. stupně z chování dopouští dalších přestupků.

Hodnocení ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

Převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 - výborný

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen samostatně studovat vhodné texty.

Stupeň 2 - chvalitebný

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

Stupeň 3 - dobrý

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele.

Stupeň 4 - dostatečný

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti.

V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

Stupeň 5 - nedostatečný

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat.

Hodnocení ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření

Převahu praktické činnosti mají na základní škole pracovní vyučování, praktika, základy techniky, domácí nauky.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 - výborný

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle

dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně obsluhuje a udržuje laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 - chvalitebný

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle udržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 - dobrý

Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. K údržbě laboratorních zařízení, přístrojů, nářadí a měřidel musí být částečně podněcován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

Stupeň 4 - dostatečný

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životní prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů, nářadí a měřidel se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5 - nedostatečný

Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní, ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti.

V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů a náradí, nástrojů a měřidel se dopouští závažných nedostatků.

Hodnocení ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

Převahu výchovného zaměření mají: výtvarná výchova, hudební výchova a zpěv, tělesná a sportovní výchova.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 - výborný

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně podle požadavků osnov je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební, branné a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku, brannost a tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus, tělesnou zdatnost a brannost.

Stupeň 2 - chvalitebný

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuální a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o umění, o estetiku, brannost a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus, brannost a tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 - dobrý

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuální a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku, brannost a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus, tělesnou zdatnost a brannost.

Stupeň 4 - dostatečný

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus, brannost a tělesnou zdatnost.

Stupeň 5 - nedostatečný

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus, brannost a tělesnou zdatnost.

Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

1. Sebehodnocení je důležitou a pravidelnou součástí hodnocení žáků.
2. Žák neustále společně s učitelem reflektuje své učení, vyhodnocuje a plánuje další kroky.
3. Sebehodnocením se posiluje sebeúcta a sebevědomí žáků.
4. Chyby je potřeba chápat jako přirozenou věc v procesu učení. Pedagogičtí pracovníci se žáky tento problém diskutují, žáci mohou některé práce sami opravovat. Chyba je důležitý prostředek učení.
5. Při sebehodnocení se žák snaží popsat:
 - co se mu daří
 - co mu ještě nejde
 - jak bude pokračovat dál
 - jaké postupy a strategie mu v učení pomáhají.
6. Při školní práci vedeme žáka, aby komentoval svoje výkony a výsledky.
7. Znamky nejsou jediným zdrojem zpětné vazby.

Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

1. Žákem se speciálními vzdělávacími potřebami je osoba se zdravotním postižením, zdravotním znevýhodněním nebo sociálním znevýhodněním. Zdravotním postižením je pro účely školských prepisů: mentální, tělesné, zrakové nebo sluchové postižení, vady řeči, souběžné postižení více vadami, autismus a vývojové poruchy učení nebo chování. Zdravotním znevýhodněním je zdravotní oslabení, dlouhodobá nemoc nebo lehčí zdravotní poruchy vedoucí k poruchám učení a chování, které vyžadují zohlednění při vzdělávání. Sociálním znevýhodněním je rodinné prostředí s nízkým sociálně kulturním postavením, ohrožení sociálně patologickými jevy, nařízená ústavní výchova nebo uložená ochranná výchova, nebo postavení azylanta a účastníka řízení o udělení azylu na území České republiky.
2. Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na vytvoření nezbytných podmínek při vzdělávání i klasifikaci a hodnocení.
3. Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se přihlíží k povaze postižení nebo znevýhodnění. Vyučující respektují doporučení psychologických vyšetření žáků a uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků a také volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.
4. U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.
5. Pro zjišťování úrovně žakových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Kontrolní práce a diktáty píší tito žáci po předchozí přípravě. Pokud je to nutné, nebude dítě s vývojovou poruchou vystavováno úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům.
6. Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při hodnocení se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.
7. Hodnocení žáka se specifickými vzdělávacími potřebami probíhá dle kritérií platného klasifikačního řádu. Specifické potřeby žáků jsou zohledňovány ve formě zadání.
8. Klasifikace provází hodnocení, t.j. vyjádření pozitivních stránek výkonu, objasnění podstaty neúspěchu, návod, jak mezery a nedostatky překonávat.
9. Všechna navrhovaná pedagogická opatření se zásadně projednávají se zákonným zástupcem žáka a jejich souhlasný či nesouhlasný názor je respektován.

10. V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.

Hodnocení nadaných žáků

Ředitel školy může mimořádně nadaného nezletilého žáka přeřadit do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku. Podmínkou přeřazení je vykonání zkoušek z učiva nebo části učiva ročníku, který žák nebude absolvovat. Obsah a rozsah zkoušek stanoví ředitel školy.

Individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného učiva, a to ve škole, do níž byl přijat k plnění povinné školní docházky. Nelze-li individuálně vzdělávaného žáka hodnotit na konci příslušného pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení pololetí. Ředitel školy zruší povolení individuálního vzdělávání, pokud žák na konci druhého pololetí příslušného školního roku neprospěl, nebo nelze-li žáka hodnotit na konci pololetí ani v náhradním termínu.

Ovládnutí učiva předepsaného osnovami:

1	výborný	ovládá bezpečně
2	chvalitebný	ovládá
3	dobrý	v podstatě ovládá
4	dostatečný	ovládá se značnými mezerami
5	nedostatečný	neovládá

Úroveň myšlení:

1	výborný	pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti
2	chvalitebný	uvažuje celkem samostatně
3	dobrý	menší samostatnost v myšlení
4	dostatečný	nesamostatné myšlení
5	nedostatečný	odpovídá nesprávně i na návodné otázky

Úroveň vyjadřování:

1	výborný	výstižné a poměrně přesné
2	chvalitebný	celkem výstižné
3	dobrý	myšlenky vyjadřuje ne dost přesně
4	dostatečný	myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi
5	nedostatečný	i na náhodné otázky odpovídá nesprávně

Celkové aplikace vědomostí, řešení úkolů, chyby, jichž se žák dopouští:

1	výborný	užívá vědomostí a spolehlivě a uvědoměle dovedností, pracuje samostatně, přesně a s jistotou
2	chvalitebný	dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb
3	dobrý	řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby
4	dostatečný	dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává
5	nedostatečný	praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí

Píle a zájem o učení:

1	výborný	aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
2	chvalitebný	učí se svědomitě

3	dobrý	k učení a práci nepotřebuje větších podnětů
4	dostatečný	malý zájem o učení, potřebuje stálé podněty
5	nedostatečný	pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné

Klasifikační stupeň	Ovládání učiva	Úroveň myšlení	Vyjadřování myšlenek	Aplikace vědomostí, řešení (praktických) úkolů; chyby, jichž se žák dopouští	Píle a zájem o učení
1	žák učivo bezpečně ovládá	žák je pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti	žák má vyjadřování výstižné a poměrně přesné	žák spolehlivě a uvědoměle užívá vědomostí a dovedností, pracuje samostatně, iniciativně, přesně a s jistotou	žák je aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
2	žák učivo ovládá	žák uvažuje samostatně	žák má vyjadřování celkem výstižné	žák dovede používat vědomostí a dovedností při řešení úkolů, chyby jsou malé, nepříliš časté	žák se učí svědomitě
3	žák učivo v podstatě ovládá	žák má menší samostatnost v myšlení	žák se nedovede dosti přesně vyjádřit	žák s pomocí učitele snadno překonává obtíže a odstraňuje chyby, jichž se dopouští	žák potřebuje k učení a k práci větších podnětů
4	žák učivo ovládá jen částečně, má značné mezery ve vědomostech a dovednostech	žák má nesamostatné myšlení	žák vyjadřuje své myšlenky se značnými potížemi	žák se dopouští podstatných chyb, které nesnadno překonává	žák má malý zájem o učení, potřebuje stále pomoc a pobídky
5	žák učivo neovládá	žák i na návodné otázky učitele odpovídá nesprávně	žák i návodné otázky učitele odpovídá nesprávně	praktické úkoly žák nedokáže splnit ani za pomoci učitele	veškerá pomoc a pobízení žáka jsou zatím neúčinná

Škála pro hodnocení procenty (platí i pro bodové hodnocení)

100 % - 90 %	1
89 % - 75 %	2
74 % - 45 %	3
44 % - 20 %	4
19 % - 0 %	5